

Setkání mládeže v Olomouci 2017
Foto: Martin Davídek

Pane Ježíši,

*církev kráčející k Synodě
obrací svůj pohled na všechny mladé lidi světa.
Prosíme tě, aby s odvahou vzali svůj život do vlastních rukou,
zaměřovali se na krásnější a hlubší věci
a vždy si uchovali svobodné srdce.*

Modlitba za mladé u příležitosti Synody 2018

*Dej, ať s pomocí moudrých a velkorysých průvodců
dokáží odpovídat na volání,
kterým se ke každému z nich obracíš,
naplní své životní poslání a dosáhnou štěstí.
Udržuj jejich srdce otevřená velkým snům
a učíš je vnímavými pro dobro bratří a sester.*

*Tak, jako tvůj milovaný učedník,
ať jsou i oni přítomni pod křížem,
aby tvou Matku přijali jako tvůj dar.
Kéž jsou svědky tvého zmrtvýchvstání,
poznávají tebe živého po svém boku
a s radostí hlásají, že jsi Pán.
Amen.*

OBSAH

Úvodník	
Úvodní slovo „Mladí - budoucnost církve“	3
Duchovní slovo	
Setkání zasvěcených osob v Litoměřicích	4
Přehled řeholí působících v litoměřické diecézi	5
Představujeme	
Představujeme kaplany pro mládež	6
Gymnázium Varnsdorf	8
Příchovická Křížovka	10
Schrödingerův institut	12
Události	
Nové národní kulturní památky v litoměřické diecézi	14
Příběhy svatých	
Svatý Valentýn	16
Církevní stavby v diecézi	
Toulavá kamera v Levíně	17
Rozjímání	
Dvanáct zastavení s prorokem Izajášem	18
Křesťanský rok	
Kalendárium - březen	20
Masopust	21
Duchovní slovo	
Hospic sv. Štěpána v Litoměřicích oslavil 17. narozeniny, homilie Mons. J. Baxanta	22
Napsali jste	
Příspěvky čtenářů	23
Diecézní setkání mládeže	
Přehled diecézních setkání	24
Zprávy	
Zprávy z diecéze	25
Charita	
Mateřská škola sv. Zdislavy	26
Famí charita dává šanci lidem bez domova	27
Soutěž o nejhezčí Tříkrálovou korunu	27
Pozvánky	
Knížní nabídka a pozvánky	28
Fotogalerie	
Ohlédnutí za událostmi měsíce	31

Autorka fotografie na obálce časopisu: *Barbora Viktorinová*

ZDISLAVA

časopis litoměřické diecéze
22. ročník • 4.-5. číslo • 20 Kč

BISKUPSTVÍ
LITOMĚŘICKÉ

Úvodní slovo

Mladí – budoucnost církve

Mnohokrát jsem již slyšel heslo, které je v titulku úvodníku, totiž: „Mladí – budoucnost církve“. K významným událostem v litoměřické diecézi, ke kterým došlo v roce 2017, patří jedna nenápadná, ale přesto nezanedbatelná. Totiž to, že byli v březnu 2017 biskupem Janem Baxantem ustanoveni vikariátní kaplani pro mládež. Otec biskup vyslyšel volání mladých lidí, kteří se v předchozím roce na Fóru mládeže v Příchovicích takové duchovní pomoci opakovaně dovolávali. Kaplani byli veřejně představeni na Diecézním setkání mládeže, které se konalo v Litoměřicích o sobotě před květnou nedělí v roce 2017.

To, že se mladí lidé z litoměřické diecéze chtějí sdružovat, není žádným překvapením a ani novotou. Stačí zapátrat trochu v archivech a najdeme prvo-republikové zmínky o Svazu katolické mládeže (SKM), který působil v naší diecézi již krátce po skončení první světové války, tehdy zvláště pro českou minoritu, například ve šluknovském výběžku.

Nemohu zapomenout na svědectví starých lidí, již tehdy pradědečků a prababiček, kteří mi před patnácti lety v Děčíně vyprávěli, jak se se svou budoucí manželkou či manželem seznámili právě v SKM. Také tehdy, za první republiky byli kněží, kteří se speciálně věnovali mladým lidem, formovali je a připravovali na náročné situace života, které pak měly přijít. Generace těchto předválečných mladých katolíků osvědčila svou víru za nacistické okupace i v následujícím komunistickém režimu, a to tak, že víru dokázala předat i svým potomkům. Právě tito pamětníci často vzpomínali na kněze, kteří jim dali vzácné rady do života, jež je provázely při persekucích či ve vězení.

Nelze samozřejmě přát současným mladým lidem takové zážitky, nicméně nevíme, jaké zkoušky budoucnost přinese. Lze jim přát dobré duchovní vůdce, kteří je připraví do praktického života – a ten je náročný v každé době.

Máme zde, v severních Čechách, stoletou tradici duchovního vedení mladých lidí, která v různých obdobích mění své formy, ale svou podstatu stále zachovává. Totiž nechat se formovat, posilovat ve víře, a tu také předávat dalším generacím.

Když mluvíme o generacích, je třeba povzbudit mladé k tomu, aby si všímali také starších lidí, kněze z toho nevyjímaje. Na loňském setkání mládeže v Litoměřicích byli kromě kaplanů pro mládež přítomni i starší kněží. V hlavě mi z tohoto setkání utkvěla jedna scéna.

Viděl jsem, jak jde do katedrály skupina mladých a za nimi se vleče starší kněz s několika taškami v rukách. Zatímco mladí se radovali, jak jsou dohromady, šli nalahko, ale nikdo z nich si nevšiml staršího duchovního otce, který evidentně potřeboval pomoci. Nikdo takový se nenašel. To byl smutný pohled. Chtěl bych tedy vybídnout mladé lidi, aby si kromě toho, že mají radost, že jsou spolu, všímali i lidí v okolí, zvláště starých, a podle svých možností pro ně něco udělali či jim pomohli. Kdyby tomu tak nemělo být, musel by se tento úvodník změnit na titulku: „Mladí – tristní budoucnost církve“. Jsem však pln naděje, že tomu tak nebude, tak jako věřím v budoucí rozvoj diecéze.

*P. Martin Davídek
generální vikář*

SETKÁNÍ ZASVĚCENÝCH OSOB V LITOMĚŘICÍCH

Při příležitosti svátku Uvedení Páně do chrámu se 3. února 2018 setkal Mons. Jan Baxant, biskup litoměřický, a generální vikář Mons. Martin Davídek se zasvěcenými osobami působícími v diecézi. Litoměřické setkání bylo zahájeno mší svatou v kapli Diecézního domu kardinála Trochty, poté pokračovalo vzájemným sdílením a promluvou Mons. Jana Baxanta, kterou vám také přinášíme:

Draží bratři a milé sestry,
moji vzácní přátelé, zasvěcenci,

byl bych velmi rád, kdybyste všichni byli ujištěni mou přízní k vám všem a ubezpečeni mým každodenním úmyslem, že na vás pamatuji s trochou zistností, že se totiž za mne modlíte, tedy, že na vaše modlitby pravidelně spoléhám. I já se za vás modlím a myslím na vás, a samozřejmě na své diecézní kněze, jáhny a ostatní pastorační pomocníky, i proto, že si vážím vaší přítomnosti v této naší severočeské výspě církevní provincie. Dovedu si domyslet, že jste podle rozhodnutí svých představených mohli klidně pobývat, pastoračně sloužit, modlit se a žít svůj zasvěcený život oběti i jinde, v duchovně úrodnějších a příznivějších krajinách a městech. Nemálo kněží a řeholníků bylo po 2. světové válce z litoměřické diecéze násilně odsunuto: 700 kněží a 1.000 řeholních osob. Po druhém „odsunu“ v 90. a následujících letech minulého století, tedy po oné „sametové revoluci“, se naše diecéze doslova vyprazdňovala, kněžský seminář, resp. Teologický konvikt, přesídlil do Olomouce, jednotlivé řeholní komunity sester opouštěly do té doby totalitním režimem vynucená působiště (pro naši diecézi jejich působiště a přítomnost řeholních komunit však byla velkým požehnáním). Sestry i bratři se vraceli do svých řeholních domů, obnovovali se jednotlivá společenství, znovu v nových podmínkách se jistě promýšlela charismata jejich zakladatelů. Bůh jim žehnal a žehnej jim i nadále, ať se nalézají kdekoliv mimo území naší diecéze! Tím více si, draží bratři a sestry, vážím vás, že jste tady s námi, snášíte suchopár a ne vždy vlídnost zdejšího pastoračního terénu, že se vaše komunity někde i posilují nově příchozími či duchovně zpevňují vaší větší odhodlaností se za nás obětovat a za nás se modlit. Raduji se i z přítomnosti nových forem zasvěceného života, jako jsou sekulární instituty nebo malá společenství terciářů či modlitebních skupin. Dobrý Bůh

vám odměň toto vaše nasazení a velkorysou ušlechtilost!

Naše setkání, původně nazývaná jako „Setkání zasvěcených osob s diecézním biskupem“ mají mít, zdá se, několik stejně důležitých částí. Vyjmenuji alespoň tři: Jednak je to aktivní účast na eucharistické hostině, že všichni stojíme u jednoho obětiště, stolu Páně. Pánu a jedině Jemu musíme dávat přednost. Nikdo a nic Ho nesmí zastínit! Za druhé má naše setkání mít prostor pro klidné vzájemné sdílení a nikdo nesmí být opomenut, a konečně třetí prvek vyrůstá ze starokřesťanské tradice, totiž „agapé“, společný oběd. To všechno, díky Bohu, můžeme dnes absolvovat pod jednou střechou našeho DDKT. Nyní jsme u oltáře, v kapli Nejsvětějšího Srdce Ježíšova, poté přejdeme do přednáškové auly (bývalé součásti seminární kaple, když ještě v tomto domě se tísnilo 200 až 300 bohoslovců), a posléze do restaurace našeho Biskupského pivovaru sv. Štěpána, bývalého refektáře, ve kterém jsme se jako budoucí kazatelé učili vnímat i velmi náročné posluchače, jak seminaristé bývají, svými minipromluvami, tzv. Tischredkami – řečmi u stolu.

Jeví se mi jako nutné a užitečné, abychom se společně zamysleli nad hodnotou a smyslem duchovního povolání. Dovolím si připomenout alespoň tři aspekty: povolání jako dar, za zasvěcené povolání se neplatí, povolání nemůže očekávat popularitu a uznání.

1/ Povolání jako dar:

Povolání jako služebník, a zde nejde o nic jiného než o službu, nikdy nemůže donutit svého Pána, aby volal právě jeho. Povolání ani netuší, že se Pán pro něho rozhodne. A už vůbec nemůže vědět, že krom povolání bude i vyvolení. Draží bratři a sestry, Pán se nás dotkl takto dvakrát: povolal a vyvolil. Je to dvojitý dar, násobená hodnota. Pán nikdy nedává málo! Dar jsme přijali a dodnes neseme ve velmi křehkých nádobách. Našemu Pánu nevádí, že

své hodnoty vložil do tak mnohdy nespolehlivých cisteren. Dar v rukou netřímáme, nádoba a cisterna by rázem pukla, ale Boží hodnoty povolání opatrně uchováváme, pečujeme o ně a sdílíme radost s podobně obdarovanými.

2/ Za zasvěcené povolání se neplatí:

Protože se neprodává. Není to obchod: něco za něco. Je to však výjimečná výměna: snad všechno za nic? Že by Bůh dával všechno a my nic? Nikoliv! Výměna je takováto: všechno za všechno. Bůh dává vše a my bychom měli odpovědět stejně: dát vše, nic si pro sebe neponechat v rezervě, v utajené kapsičce. Peníze mají svůj smysl, ale v otázce zasvěceného povolání nemohou a nesmějí hrát žádnou roli. Když někdy se tak dělo, pak to byl vždy začátek smutné tragédie. A není smutnějšího příběhu zasvěcené osoby než ztráta lásky ke skromnosti a následná rakovina hamižnosti.

3/ Povolání nemůže očekávat popularitu a uznání:

Nemohu a nechci tvrdit, že i my, zasvěcenci, jako milované Boží děti, netoužíme alespoň někdy po pochvle a ujištění přízně. Myslím, že to nám dobrý Bůh projevuje často mírou vrchovatou a naši skuteční přátelé také. To však je něco zcela jiného než touha, mnohdy léta utajené dřímající v koutku našeho nitra, po slávě, popularitě a uznání. Dělají to tak všichni, si říkáme. Stačí, aby si nás jen někdy někdo všimnul. Pozor! Z utajeného, téměř nepozorovatelného, protože nevyznaného kořínku vyroste jed, schopný otrávit zevnitř naši bytost, naši duši, naše srdce a nakazit i společenství, ve kterém žijeme. Uznání, popularitu a pocty, resp. pochlebování, si užívali vždy jen falešní proroci. Právě proroky, věrné a opravdové služebníky a služebnice Boží, vždy jen pronásledovali. Pronásledování si nepřivolávejme, ale zakoušíme-li je, nebo přijdou-li, jsou a budou to zkoušky víry k zocelení a vydávání svědectví.

Bůh vám žehnej!

PŘEHLED ŘEHOLÍ působících v litoměřické diecézi

Řehole – mužské společnosti

Dominikáni OP

Řád bratří kazatelů
Česká dominikánská provincie
www.op.cz

Františkáni OFM

Řád menších bratří – františkánů
Provincie bratří františkánů
www.ofm.cz

Jezuité SJ

Tovaryšstvo Ježíšovo
Česká provincie Tovaryšstva Ježíšova
www.jesuit.cz

Maltézští rytíři O.Melit.

Suverénní vojenský hospitální řád sv. Jana
v Jeruzalémě, na Rhodu a na Maltě

Křižovníci O.Cr.

Rytiřský řád Křižovníků s červenou hvězdou
www.krizovnici.eu

Petrini CFSS

Kongregace bratří Nejsvětější svátosti
www.petrini.cz

Premonstráti O.Praem.

Řád premonstrátů
Královská kanonie premonstrátů na Strahově
www.strahovskyclaster.cz
Kanonie premonstrátů v Želivě
www.zeliv.eu

Redemptoristé CSsR

Kongregace Nejsvětějšího Vykupitele
Provincie Bratislava - Praha
www.cssr.cz

Salesiáni SDB

Salesiáni Dona Boska
Salesiánská provincie Praha
www.sdb.cz

Saletini MS

Misionáři Matky Boží z La Salette
www.saletini.cz

Verbisté SVD

Společnost Božího Slova
www.svd.cz

Řehole – ženské společnosti

Congregatio Jesu CJ

Horní Maxov 183, 468 44 Lučany nad Nisou
Tel.: +420 483 300 883 • Mob.: +420 728 072 212
E-mail: hedviga.cj@gmail.com

Česká kongregace sester dominikánek OP

Školní 31, 471 25 Jablonné v Podještědí
Tel.: +420 487 762 528
E-mail: jablonne@dominikanky.cz
www.dominikanky.cz

Českomoravská provincie Římské unie řádu sv. Voršily OSU

Klášteří 282, 407 56 Jiřetín pod Jedlovou
Tel.: +420 412 379 210
E-mail: osujiretin@email.cz
www.vorsilky.cz

Kláster sester premonstrátek v Doksanech O.Praem.

Zámek 1, 411 82 Doksany
Tel.: +420 739 487 254
E-mail: sorores.opraem@cbox.cz
www.klasterdoksany.cz

Školské sestry sv. Františka OSF

Na Perštýně 15, 460 01 Liberec 4
E-mail: dominika.k@seznam.cz

Sekulární instituty

Misijní benediktinský sekulární institut sv. Bonifáce

Kontakt: Evelyn Bernard, Náměstí 5/2,
407 53 Jiříkov I
Mob.: +420 605 932 373
E-mail: e.bernardova@volny.cz

Sekulární institut Schönstattských diecézních kněží www.schoenstatt.cz

Sekulární institut Dílo blažené Zdislavy DBZ

Moravec 53, 592 54 Moravec
Tel.: +420 566 673 716
Mob.: +420 732 751 926

Sekulární institut Volontarií Dona Boska SI VDB

Kobyliské nám. 1, 182 00 Praha 1
Tel.: +420 283 029 111

Pavel MORÁVEK
Českolipský vikariát

Jak byste čtenářům Zdislavy představil sám sebe?

Narodil jsem se 9. září v Praze jako třetí syn Zbyška a Ireny. Rodiče mi dali jméno Pavel a platí zde latinské nomen omen. Při jménu stojí slovo Morávek, ale zdání klame a jedná se o starobřevnovský rod. I když mám kořeny v Břevnově, vyrůstal jsem v Praze na Lužinách. Na gymnáziu jsem objevil víru a jako odpověď na Boží volání jsem se nechal pokřtít. Po střední škole jsem vystudoval zemědělskou, odkud mám titul inženýra informatiky a systémového inženýrství. V dnešní době se tomuto oboru již nevěnuji a stal se ze mě prostý uživatel. Pak jsem zamířil na rok do Olomouce, kde jsem byl v teologickém konviktu. Samotná filosofická a teologická studia jsem absolvoval v Římě, na Papežské univerzitě Svatého Kříže. Formačním domovem se pro mě stal mezinárodní seminář Sedes Sapientiae. V roce 2012 jsem se vrátil do Čech a na výročí dobytí Bastily jsem přijal jáhenství. Jako jáhen jsem působil v Chomutově. Po kněžském svěcení, tentokrát na slavnost Neposkvrněné, jsem krátce ještě pobyl v Krušnohoří, a pak jsem byl jako kaplan zapůjčen na dva roky do Liberce. Zlatá kaplanská léta skončila 1. července 2017, kdy mě boží vítr zavál do Nového Boru.

Jak vypadá váš život nyní? (Kde působíte, jaké jsou v současnosti vaše hlavní úkoly?)

Nový Bor je krásné sklářské městečko, kde je pro mne skoro vše nové. Pomalu (poslední půlrok) se učím farářskému řemeslu: jedná-

ní s úřady, opravy kostelů a far, vyřizování dotací, shánění peněz a tisíce dalších věcí, kterých jsem byl jako kaplan dříve ušetřen. To hlavní, kněžské, zůstává stále stejné: slavení mší, zpovídání, přípravy a samotné slavení křtů, svateb, pohřby, dále duchovní vedení, příprava katechumenů, spoluvytváření farního společenství, výuka náboženství, katecheze (náboženství pro dospělé), biblické hodiny atd.

Jak jste se dostal ke službě mladým?

Ke službě mladým jsem se dostal tak, že to na mě „spadlo“. Když dám stranou, že každý kněz pracuje s mladými, tak je to pro mě určitá novinka. V Chomutově je mladý děkan, který zdědil mládež ze svých kaplanských let, kdy ve farnosti začínal (mimo jiné je také vikariátním kaplanem pro pastorační mládež). Tak jsem se mu do toho moc nemotal. Když jsem pak přišel do českolipského vikariátu, tak jsem byl vikářem slušně požádán, abych to po něm převzal. A jako slušně vychovaný nováček jsem na to kývnul, a tak jsem se dostal k institucionalizované službě mladým.

Co považujete v pastorační mládeži vašeho vikariátu za svou prioritu?

Pokud se mne ptáte na prioritu v pastorační mládeži, tak musím říct, že zatím žádný strategický cíl nemám. Uznávám, že jsem svou lenost a zbabělost zatím maskoval za rozkoukávání se a učení se být farářem (doba hájení), a tak měsíce plynou a já zatím stále stojím na počátku této výzvy. Z toho je jasné, že odpovědí by byly klasické fráze o poznávání, osobním přístupu, komunikaci atd.

Jak Vás může mladý člověk kontaktovat? Kde se s vámi mladí mohou setkat? (Kontaktní údaje)

Co se týká té komunikace, tak jsou to klasické cesty:

osobně (Sloupská 272, Nový Bor),
telefonem (605 427 326),
mailem (pavel.moravek@gmail.com),
fb, whatsapp.

Pavel Morávek

Vít MACHEK
Lounský vikariát

Jak byste čtenářům Zdislavy představil sám sebe?

Pocházím ze Smržovky, malého města v Jizerských horách. Narodil jsem se před téměř 37 lety jako nejmladší z pěti dětí. Po maturitě na Střední průmyslové škole v oboru strojírenství jsem rok pracoval jako asistent v jablonecké farnosti a po civilní službě v rodné farnosti jsem si ke zklamání mnohých nepodal přihlášku do semináře a začal jsem pracovat jako provozní konstruktér a technolog v nedaleké firmě. Během šesti let této práce jsem začal postupně rozpoznávat Boží pozvání ke kněžské službě v docela obyčejných událostech života. Koncem roku 2007 jsem se rozhodl toto pozvání přijmout a nastoupil jsem přípravu na kněžství v Teologickém konviktu v Olomouci a následně v Arcibiskupském semináři v Praze. Kněžské svěcení jsem přijal v Jablonci nad Nisou v sobotu 2. dubna 2016 z rukou Otce biskupa Jana Baxanta. Mým prvním kněžským působištěm byla liberecká farnost sv. Antonína Velikého, kde jsem navázal na půlroční jáhenskou službu.

Jak vypadá váš život nyní? (Kde působíte, jaké jsou v současnosti vaše hlavní úkoly?)

Druhým místem mého kaplanování se od února 2017 stala farnost sv. Mikuláše v Lounech. Jako kaplan jsem ještě ušetřen velkých starostí správce zodpovědného za hmotné statky farnosti, mohu proto převážnou většinu svých sil věnovat práci vlastní knězi. Vedle udělování svátostí, slavení eucharistie a obřadů za zemřelé mně byla svěřena zvláš-

tě péče o rodiny s dětmi ve farnosti. Mnohé aktivity se rodí v myslích farníků, kteří se nebojí zároveň přiložit ruku k dílu. Ať už to jsou pravidelná modlitební setkávání mužů nebo žen, občasná aktivity pro děti nebo různé jiné činnosti, všude se posilují vzájemné vztahy mezi jednotlivými členy farnosti a také jejich vztah k Bohu. K tomu především bych chtěl svou službou ve farnosti pomáhat.

Jak jste se dostal ke službě mladým?

Moje služba mladým získávala své podhoubí již v době před vstupem do semináře, kdy jsem se pokoušel obnovit společenství mládeže v rodné farnosti. Moje snažení skončilo po nějaké době z vnějšího pohledu nezdarem, ale troufám si říci, že v Božích očích mělo smysl. Na setkání mládeže jsem pak už nejezdil pouze jako ten, kdo dostává, ale také jako ten, kdo se připravuje na dávání; navíc mne tato snaha přiblí-

žila ke kněžské službě. Kaplanem pro mládež jsem byl jmenován jako nejmladší kněz a jediný kaplan (farní vikář) v celém lounském vikariátu, ale je pravda, že po celou dobu své přípravy na kněžství i po svěcení jsem se snažil být mladým nablízku.

Co považujete v pastoraci mládeže vašeho vikariátu za svou prioritu?

Přál bych si, aby se žádný mladý člověk, který se hlásí k církvi, necítil se svou vírou jako trosečník na pustém ostrově. (Pravdou ale je, že se tak v našem prostředí často cítí i ostatní věřící, kteří se již za mládež nepovažují. A to zvláště tehdy, když jejich mládež, naděje místní církve, zmizí z jejich farnosti.) Víra, aby mohla růst, potřebuje být sdílena, potřebuje posilu a oporu. Jako osamoceny strom je v mnohem větším nebezpečí, že jej vichřice vyvrátí, je v mnohem větším nebezpečí také

víra osamoceny. Proto za svoji prioritou ve službě kaplana pro mládež vikariátu považuji vytváření možností pro vzájemné poznání mládeže v rámci vikariátu, posílení víry a přesvědčení o tom, že víra v Boha pro nás není handicap, ale požehnání. Je to zatím málo konkrétní, společnými silami můžeme vtělovat tento úmysl do drobných společných skutků.

Jak Vás může mladý člověk kontaktovat? Kde se s vámi mladí mohou setkat? (Kontaktní údaje)

Jsem otevřený konkrétním návrhům a podnětům. Mám samozřejmě povinnosti, kterými jsem vázán k lounské farnosti, ale budu naslouchat každému z vás. Těším se na společnou plavbu na hlubinu naší víry. Kontakt na mne:
P. Vít Machek, Děkanství Louny,
Beneše z Loun 136, 440 01 Louny.
vitmachek@seznam.cz

Diecézní centrum mládeže Litoměřice

DCM slouží jako nástroj biskupa v oblasti pastorace mládeže v diecézi. Poskytuje mu podněty, návrhy, zpětnou vazbu. Zprostředkovává živý kontakt mezi biskupem a mládeží diecéze, zvláště skrze diecézní setkání mládeže. Podporuje základní společenství mládeže (farní, oblastní), a to zejména formací a vzděláváním animátorů.

DCM je součástí Sekce pro mládež ČBK a účastní se jejich pravidelných zasedání.

DCM se neustále seznamuje se situací mládeže a společnosti, ve které mladí žijí a ve svých aktivitách se snaží vycházet z reálné situace církve v diecézi. Snaží se sloužit všem mladým lidem v diecézi modlitbou, zájmem, osobními kontakty a pořádáním různých aktivit.

ČINNOST DCM

- Diecézní setkání mládeže
- Podpora společenství mládeže
- Diecézní pěší pout' mládeže
- MATĚJ z. s.
- Spolupráce s Centrem života mládeže - Křižovatka Příchovice
- Diecézní kurz animátorů
- Diecézní živý růženc
- Vlastní webové stránky
- Diecézní fotbalový turnaj

DIECÉZNÍ CENTRUM PRO MLÁDEŽ, Komenského 4, 412 01 Litoměřice

E-mail: dcm@dltm.cz Web: www.dcml.cz FB: www.facebook.com/dcmlit/

Milí mladí,

jménem našeho otce biskupa Jana Baxanta vás srdečně zveme na **53. diecézní setkání mládeže do Litoměřic**, které se uskuteční **23. – 24. března** u příležitosti Světového dne mládeže 2018. Mottem, zvoleným papežem Františkem, jsou slova anděla při zvěstování: „Neboj se, Maria, neboť jsi našla milost u Boha“ (Lk 1,30).

Páteční večer začne mší svatou. Následovat bude večerní bojovka a den bude možno zakončit modlitbou chval nebo posezením v naší čajovně.

V sobotu s námi bude hlavní host, Ing. Mgr. Marie Nováková hovořit o tom, jak vytvářet krásné a zralé vztahy, abychom nakonec došli k opravdové lásce. Pozvání přijala také sestra Marie-Anna Linhartová, provinciální představená sester Voršilek, která promluví o rozlišování povolání. S těmito a dalšími hosty se pak budete moci setkat i v odpoledních skupinách, kde bude také možnost procházky, sportu nebo výtvarné činnosti.

Celé setkání završí pontifikální mše svatá s otcem biskupem v katedrále svatého Štěpána.

Těšíme se na čas prožitý společně s Bohem i s vámi.

P. Jožka, Pěta a P. Jirka

Přihlášky a další informace na: **www.dcml.cz**

GYMNÁZIUM VARNSDORF,

Gymnázium Varnsdorf má za sebou více jak dvacetileté období existence. Tak jako každá nová věc prošla i naše škola ve svém vývoji běžnými „dětskými nemocemi“, které jsou spojené s něčím novým, neznámým a snahou naplnit velká očekávání.

V samotných začátcích bylo nejdůležitější přesvědčit veřejnost o oprávněnosti vzniku gymnázia ve Varnsdorfu jako instituce poskytující všeobecné vzdělání v regionu, ve kterém již zavedená škola podobného typu existuje a má dlouholetou tradici. Ani v našem případě se zázrak nekonal a cesta k dnešnímu postavení Gymnázia Varnsdorf ve Šluknovském výběžku byla cestou nesnadnou, ale na druhou stranu krásně náročnou, naplňující neopakovatelné výzvy nejspíše všech, kteří u sa-

gymnázium bg Varnsdorf

motných začátků založení školy mohli být. Za naplnění této myšlenky patří poděkování jak těm, kteří nám byli na blízku v minulosti, tak i těm, kteří jsou s námi v současnosti.

Díky neustálé podpoře a důvěře Biskupství litoměřického můžeme pracovat s mladými lidmi a připravovat je po dobu osmi let na život nejenom v oblasti vzdělávací, ale především v oblasti výchovné.

Možná se mnou mnozí nebudou souhlasit, ale pro mne výchova v současném složitém světě představuje tu důležitější složku v poslání školy. A o tom, že se nám daří, vypovídá každodenní zkušenost s našimi studenty a učiteli. Rodinné prostředí naší školy a mezilidské vztahy jsou tou největší hodnotou, která vytváří základ současného úspěchu školy, kdy se Gymnázium Varnsdorf stalo uznávanou výchovně vzdělávací autoritou ve Šluknovském výběžku.

Základní prioritou školy je vzdělávání a výchova žáků na principech křesťanské morálky s výraznými vlivy bezpečného rodinného prostředí a rovností šancí, kde po-

ptávka po vzdělání potenciálních uchazečů převyšuje možnosti školy. Naše krátké historické zkušenosti nás opravňují ke konstatování, že jsme školou úspěšnou, o čemž nás přesvědčují naši bývalí absolventi, kteří pokračují ve studiích na vysokých školách nejenom v ČR, ale i v dalších evropských zemích.

Charakter výuky křesťanství na biskupském gymnáziu ve Varnsdorfu se odvíjí od sociálně-kulturního pozadí regionu, ve kterém se škola nalézá. Seznamování žáků gymnázia s křesťanstvím musí reflektovat situaci, ve které se mladí lidé nacházejí. V tomto smyslu slova je nutné jim vyjít vstříc. Vytvoření prostoru či podkladu, který umožní studentům co možná nejpodstatnější uchopení křesťanské kultury, je možné na základě výuky v širších souvislostech. Kontext v rámci otázek evropské identity, filosofie, dějin, dějin umění, politologie atd. je víc než zjevný. Na druhou stranu se ukazuje jako velmi přínosné nezůstávat při seznamování studentů s křesťanskou vírou v nejasných obrysech falešně a zdánlivě respektujících svobodu v duchu postmoderního myšlení. Svobodně mohou přijmout, nebo odmítnout pouze to, co poznávají. A poznávat znamená uchopit v souvislostech, v co možná největší hloubce, nezůstávající na povrchu schematických zmínění před vánočními a velikonočními svátky. V posledních letech, po prohloubení výuky křesťanství, přišli první studenti a studentky s touhou blíže se s křesťanstvím seznámit nebo přímo s žádostí o křest. Výuka probíhá v rámci hodin základů společenských věd, občanské výchovy a v kontextu českého jazyka a literatury a předmětech Akademie příslibu - Úvod do křesťanství a Nábožko. Nedílnou součástí jsou svědectví víry v příkladu věřících učitelů, konzultace a osobní doprovázení. Každý pátek se schází společenství žáků a jejich učitelů ke

ŠKOLA NA HRANICI

společné modlitbě. Velmi přínosným se ukazuje pravidelné setkávání žáků s otcem biskupem Janem Baxantem v sídle litoměřických biskupů, které samotní studenti hodnotí velmi kladně. Potřebují zkušenost církve.

Naší trvalou snahou je podpora ne-standardních forem vyučování jako jsou projektové dny, klasifikační týdny a účast studentů a široké veřejnosti na pravidelných a jednorázových volnočasových aktivitách v Akademii příslibu, která na škole sdružuje zájmové kroužky školního klubu a střediska volného času. Mnohaletou školní tradicí se stalo pořádání akcí Gymnázia Varnsdorf s minimálně celoměstským rozměrem, a to vánoční jarmark, hudební festival Gymplfest, či 24hodinový turnaj ve stolním tenisu. Zároveň podporujeme jak nadané, tak sociálně slabé žáky formou pobídkových a sociálních stipendií. Tato stipendia jsou vyplácena zásadně z prostředků zřizovatele, které každoročně poskytuje na posílení rozpočtu školy.

Jakékoliv služby, které škola vykonává, jsou spojeny s profesionálním přístupem všech zaměstnanců školy, ale i neskutečnými schopnostmi našich studentů. Tyto služby, tak jako i na jiných školách, je nutno měřit odměnou, která ve srovnání se školami jiných zřizovatelů není stále odměnou rovnocennou. Více než o rozměr ekonomický se však jedná o rozměr principiální a mravní. Tato skutečnost může mít v budoucnu za důsledek pomalejší rozvoj školy a tím ztrátu konkurenceschopnosti ve srovnání s ostatními regionálními školami.

Foto: Jana Michálková

Aby mohlo dojít k úspěšnému pokračování v nastoleném trendu rozvoje školy, je nutné udržet a nadále rozvíjet nadstandardní finanční a materiálně technické vybavení školy, které je vykoupeno větším počtem žáků v jednotlivých třídách. Již několik let celkový počet osciluje kolem tří set žáků, což odpovídá maximálnímu možnému počtu žáků danou zřizovací listinou školy a možnou kapacitou prostor definovaných nájemní smlouvou.

Zásadní a trvalou prioritou je stabilizace kvalifikovaného pedagogického sboru a nalezení společné cesty s majitelem budovy - městem Varnsdorf, související s investice-

mi do historické budovy školy. Myslím, že tam, kde je vůle, existuje i cesta. Přeji tím naší škole, aby ta cesta byla cestou veleúspěšnou.

*Ing. Bc. Jiří Jakoubek
ředitel školy*

Fotografie: archiv Gymnázia Varnsdorf

PŘÍCHOVICKÁ KŘÍřOVÁTKA

Na ohlášenou návštěvu do Pířchovic v Jizerských horách jsem se vydal pln očekávání věcí přířřitých. Vřdyť to, co jsem slyšel a četl o aktivitách mladých v pířchovické Křířovátce, mi bylo vřdy velice blízké. Sám jsem od dětství pravidelně, po všechna roční období, putoval po Čechách s prařřským vodácko turistickým oddílem.

S kolegyní z litoměřického Diecézního centra mládeže Petrou Přenosilovou jsme dopoledne přijeli do pířchovické Křířovátka, abychom se dověděli, že ti hlavní, mladí lidé, za kterými cílíme, tam nejsou. Snad vlivem malého množství sněhu, snad vinou ukončení jarních prázdnin jsme se s „partou“ tvořící zdejší společenství zcela minuli. Ale to nevadí, průvodcem po domě a jeho historií se nám stal správce centra P. Jozef Kadlic a stále osazenstvo „Týmařů“, bez kterých se, jak sám říká, neobejde. Těmi jsou Michaela Klečková, Marie Barkmanová, Tereza Bezouřková a Lukáš Němeček. „Neumím si představit, že bych tady byl sám a neměl své „Týmáky“. To oni vytvářejí, řídí a udržují zázemí provozu domu, ale také tvoří takový most spojující mladé s knězem. Je důležité, aby ve společenství viděli kromě něj také své vrstevníky či lidi o něco málo starší. Takovým se snadněji svěří se svými radostmi

ale i starostmi a vědí, že je nepotupí, neshodí před ostatními,“ říká Jozef Kadlic.

svatbách bývá, pár nocí zdrželi. Díky přívětivosti staré fary a přátelskému postoji Miroslava Šimáčka

„Jdi a měj tam ty lidi rád“

Začátek historie společenství zdejšího centra mládeže se datuje do roku 1979, kdy byl do těchto míst v pustých horách za trest Státní bezpečnosti přeřazen mladý kněz P. Miroslav Šimáček. Měl zde přebývat bez spojení s rodinou a přáteli, kterých měl hodně hlavně z dob studií, kdy intenzivně prožíval čas mládí ve společenství vrstevníků, mladých kamarádů. Tenkrát všichni svorně cítili, že „být křesťany je něco krásného a radostného, že Bůh se může v Ježíši Kristu dotýkat lidského srdce. Poznávali krásu přátelství, které bylo přirozeně nadpřirozené.“

Po první bohoslužbě na Zelený čtvrtek, kterou sloužil pro varhánka a prázdný kostel, si uvědomil, že pokud se sám nepůjde v noci modlit do kostela, nikdo se v těch horách Kristu klanět nebude. Tehdy v noci, v chladném kostele svatého Víta, se zrodil duchovní počátek tohoto místa, byla zažehnuta první jiskra úmyslu, který se rozvinul v nekončící setkávání a stmelování mladých.

Prakticky vše začalo v říjnu roku 1980, kdy se v kostele konala svatba Šimáčkova bratra. Tehdy se sem vypravilo i množství svatebních hostů a kamarádů ze společenství, ve kterém oba předtím žili a vyrůstali, a ti se samozřejmě, jak to na

se příběh o atmosféře tohoto místa brzy rozkřikl a postupně sem začínaly dojíždět další a další skupiny mladých lidí i jednotlivců. V následujících letech se stalo „místem stálého přijetí mladých lidí, místem, kam mladý člověk mohl přijet v podstatě kdykoliv bez zvláštního ohlášení. A to je něco, čeho nikdy nebude dost. Důležitý bod je přijetí mladého člověka kdykoli, bez výhrad, ochotně a s radostí. První přijetí je velmi důležité. Smyslem je, aby ten mladý člověk sem přišel domů.“ Časem centrum dostává název Křířovátka. Jak symbolické jméno pro místo, kde se setkávají a křířují cesty tolika lidí.

Po roce 1989 a uvolnění poměrů ve státě se přival mladých zájemců o setkávání ve společenství zvyšoval, a tak došlo na výstavbu nové budovy a navýšení kapacity pro nocležníky. Stavba trvala dva roky a byla dokončena v roce 1993. Kardinál Miloslav Vlk, tehdy přítomen slavnostnímu otevření, řekl, že: „Pířchovice jsou laboratorní společenství církve.“

P. Miroslav Šimáček je rád, že se mu podařilo s pomocí Boží vychovat si nástupce. V říjnu roku 2000 převzal jeho místo správce pířchovického střediska P. Vladimír Novák: „Ačkoliv si to mnoho lidí nepřipouští a ani možná nepřeje,

– centrum života mládeže litoměřické diecéze

tak ve skutečnosti to, co Pán Bůh v Příchovicích přes Mirka budil k životu, se do života a do určitého ovlivňování a formování mladých lidí u nás dostalo v široké míře. Celá Sekce pro mládež České biskupské konference je inspirována tímto místem. To znamená touhou pomoci alespoň některým mladým lidem, zejména těm, kteří jsou věřící, nebo si víru primárně chtějí osvojit, aby skrze společenství jejich víra mohla dozrávat do větší hloubky, kvality a nosnosti.“

Od roku 2012 je správcem příchovicke Křížovatky P. Jozef Kadlic. Ukazuje mi pokladničku s nápísem DOBROVOLNÝ PŘÍSPĚVEK NA STRAVU A PROVOZ: „Dobrovolné příspěvky, které sem mladí lidé dávají, na běžný provoz nestačí, protože rozpočet je mnohem vyšší. Velice nám v tom pomáhá nadační fond Křížovatka, do kterého přispívají různí dobří lidé. Tady ale nehledíme, kolik kdo dá, je to na každém z nich. Každý dá kolik může, a tak to zde funguje.“

Když se Jozef Kadlic zmiňuje, že v příchovicke centru není vzácností přítomnost i více než dvou set osob najednou, bere mi to dech. Při prohlídce budov už jej zase začínám nabírat, protože je vidět, že prostory v budově jsou koncipovány na velké množství lidí, ale stejně ... dvě stě lidí najednou je pro mne i tak představa nafukujícího se břicha celého tohoto domu. Zde je asi opravdu důležitá společná myšlenka všech. Pak tu v těsných podmínkách nemusí být problém se vzájemně shodovat, nepřekážet si a velkolepě se pobavit při každodenních

společných akcích. „Každý den zde má nějakou organizaci. Ráno se sejdeme a vyhlásíme slovo na ten den a k tomu téma vztahující se k danému slovu, které se během dalších hodin snažíme svou činností naplňovat. Večer se pak všichni sejdeme v sále centra a sdílíme zážitky a zkušenosti, jak to slovo v životě působí. Pokud se to povede, všichni cítíme velikou sílu a víme, že to vydá za mnoho kázání.“

„Také zde co nejméně používáme moderní techniku, mobily, počítače a tak, protože když by se jim každý věnoval, nemohl by se věnovat ostatním kolem sebe. Každá doba přináší něco nového a když mladý člověk pochopí, o co tady jde, tak se rád těch vymožeností vzdává ve prospěch druhých, z lásky k nim.“

Po dobrém obědě, který nám připravil „týmák“ Lukáš Němeček, se jdu podívat po okolí a udělat několik fotek v mrazivém a slunném počasí. Na mysl mi vyvstávají slova P. Miroslava Šimáčka: „Neměl jsem to v plánu, ale byl to asi úmysl Boží. Hospodin dal vlastně mladým lidem nádherné místo v nádherném kraji, aby tady mohli žít, setkávat a formovat se ve společenství.“ A má pravdu, kraj kolem Příchovic je překrásný a já si představuji všechen ten hlahol a smích a zpěv, který se ozývá z luk a lesů v okolí, když zde tráví své dny mladí lidé z centra mládeže. P. Jozef Kadlic Šimáčkova

slova potvrzuje: „Zatím se ukazuje, že příchovicke společenství asi Boží dílo je, protože zde funguje již téměř 39 let.“

Nezbývá nám s kolegyní, než s těmito slovy souhlasit a popřát tomuto místu ještě dlouhou existenci s prima lidmi, kteří se zde po další generaci budou setkávat a vtiskovat společenství veselé život.

Když jsme se rozloučili s osazenstvem fary, poděkovali za milé přijetí a sjížděli autem dolů k civilizaci, při pohledu na domky v horské krajině mi vytanula ještě jedna věta, kterou prý v sedmdesátých letech P. Miroslav Šimáčkovi řekl páter Pilík: „Jdi a měj tam ty lidi rád“...

Dominik Faustus

V článku jsou použity citace z dokumentu „Křížovatka v Příchovicích“ natočeného v roce 2014 společností ADV STUDIO.

Foto: Dominik Faustus a archiv Křížovatky Příchovice

Schrödingerův institut slaví páté narozeniny

Když otec biskup Jan Baxant dával v roce 2012 své požehnání zcela novému projektu, Schrödingerovu institutu, nemohl předvídat, do jakých rozměrů se toto středisko volného času za pouhých pět let rozroste. Tehdy nikdo netušil, že SI, jak se institutu zkráceně říká, přeroste hranice místa svého vzniku, Varnsdorfu, a že obsadí téměř všechna města a obce ve Šluknovském výběžku.

Asi nikoho nenapadlo, že se během pěti let stane největším střediskem volného času v republice co do počtu členů, rozsahu i do počtu jeho aktivit.

A možná někteří ani nevěřili, že se institut svých pátých narozenin dožije.

Schrödingerův institut patří mezi sedm školských zařízení, jejichž zřizovatelem je litoměřická diecéze. Vznikl z jednoho prostého důvodu, který je stále hlavním hybatelem celého tohoto projektu – šířit dobro, pomáhat si navzájem, stírat rozdíly mezi lidmi, pomáhat slabším, pracovat pro druhé a měnit svět k lepšímu.

Snad právě proto se toto dílo daří naplňovat v tak vrchovaté míře, která je pro mnohé překvapivá. S trochou nadsázky se dá říci, že černožlutá kočka, logo institutu, se svými čtyřmi a půl tisíci členy, sto třiceti zaměstnanci a téměř dvěma stovkami pravidelných aktivit, zaplavila celý Šluknovský výběžek.

O čem tedy Schrödingerův institut je?

„O sportu, především,“ vysvětluje ředitelka institutu Gabriela Doušová a dodává: „Není žádným tajemstvím, že sport má neobyčejně pozitivní vliv na správný fyzický i psychosociální vývoj mladého člověka. Ve sportovním kolektivu se dítě velmi rychle naučí socializaci, potřebnou pro jeho budoucí profesní i soukromý život. Společné cíle a výsledky s ostatními kamarády navíc utužují jejich vztahy a často utváří velmi pevná přátelství i napříč rasovým či sociálním rozdíly. Mladý sportovec se v kolektivu naučí spolupracovat s ostatními, komunikovat, naučí se cílevědomostí, zodpovědnosti za sebe, svou práci a výkon, za kolektiv, naučí se nevzdávat se, ale také umět přijmout prohru a kritiku a přistupovat k ní konstruktivně. Neumluvím ani o tom, že takové dítě se naučí dobře a smysluplně využívat svůj volný čas, oddělovat čas

na práci a odpočinek, mít své plány a cíle a jít si za nimi. To všechno jsou neobyčejně důležité přínosy sportu pro zdravý vývoj jedince, a proto Schrödingerův institut klade tak velký důraz na podporu sportu v regionu Šluknovského výběžku.“

Institut tak již v prvních letech své existence soustředil nejoblíbenější sportovní odvětví do čtyř akademií – basketbalové, cyklistické, volejbalové a fotbalové, které jsou aktivní po celém Šluknovsku. V rámci celoroční práce pořádají tyto akademie nejenom pravidelné tréninky pro děti, ale také víkendové turnaje, včetně mezinárodních, dále výukové akce a o prázdninách sportovní soustředění, příměstské a pobytové tábory. Dnes se v těchto akademiích soustředí více než 1200 mladých sportovců, o které se starají profesionální sportovci, trenéři či pedagogové volného času se specializací na daný sport.

Institut je také o kultuře, a proto další významnou akademií je akademie hudební. I ta během celého roku pořádá pravidelnou výuku hry na hudební nástroje, a to od píšťalek a bubínků, přes hru na bicí, na kytaru a klavír, až po sólový či sborový zpěv. Téměř pětistovka mladých muzikantů pak má také příležitost o prázdninách trávit volný čas na příměstských a pobytových táborech, kde poznávají nové kamarády a kde se ve hře na hudební nástroje zdokonalují. Právě zde vznikl nápad uspořádat muzikál, který celý, včetně libreta, hudby, kostýmů i kulis, připravil gestor této akademie a velmi talentovaný hudebník René Habich. Ten také se svými žáky založil hudební kapelu Jazzband Ervina Schrödingera, který svou hudební tvorbou dělá radost na velké řadě akcí po celém Šluknovském výběžku i mimo něj, a který dokonce na podzim minulého roku pokřtil v tančírně Balahala své první CD.

„Dost nám vadilo, že kultura ve Šluknovském výběžku rezignovala buď na pouhou komerci určenou nenáročnému divákovi či posluchači, anebo se soustředila pouze na několik jedinců, úzce zaměřených na specifickou kulturní oblast. Potřebovali jsme, aby kvalitní kultura byla dostupná všem, a to i těm chudším. Proto jsme si vybudovali tančírnu Balahala, která se za dva roky existence stala významným tanečním a kulturním centrem Šluknovska,“ zdůrazňuje Gabriela Doušová.

V tančírně probíhají pravidelné pohybové aktivity od rána až do večera. Při nichž si přijdou na své všechny věkové kategorie. V programu Balahaly najdete aktivity pro děti od batolat až po školáky, pro maminky na mateřské i pro seniory, pro baletky, tanečnice a tanečníky, ale i sportovce. Balahala však nabízí, kromě pohybových aktivit, i akce kulturní.

Každou středu zde probíhají kulturní večery, jejichž program je velmi pestrý. Jeden večer v měsíci se koná Filmový klub s promítáním kultovních filmů, další je vyhrazen hudebním vystoupením, ať již Jazzbandu Ervina Schrödingera či pozvaným hostům. Oblíbené a velmi navštěvované jsou přednášky různých umělců, cestovatelů, spisovatelů či novinářů a dalších významných osobností společenského a kulturního života z celé republiky. Velkou pozornost vzbuzují i výstavy ve zdejší galerii, kde můžeme spatřit obrazy, fotografie a další tvorbu mladých začínajících umělců z výběžku.

Od loňského roku je tančírna Balahala součástí mezinárodního projektu Science café, díky kterému se mohou návštěvníci během vědeckopopularizačních přednášek seznámit s významnými českými vědci, například s Petrem Janem Juračkou, specialistou na vědeckou mikrofotografii, Jacekem Kerudem, odborníkem na leteckou meteorologii, Michalem Sobotkou, vedoucím oddělením sluneční fyziky a dalšími osobnostmi vědy.

V neposlední řadě tvoří tančírna i herecké studio Balahala, které právě připravuje svou první divadelní hru.

Kulturní část SI by se neobešla bez výtvarného Ateliéru, kde se konají hodiny výtvarné výchovy pro děti, dospělé i seniory, ale kde se také lektorky intenzivně věnují talentované mládeži v rámci kurzů olejové malby a alternativního výtvarného umění, jako je například tvorba komiksu a komiksová kresba.

I zde se konají výtvarné workshopy a tvořivé dílny pro veřejnost – například výroba velikonočních či vánočních dekorací apod.

Schrödingerův institut je ale také o výchově. „Pokud chceme, aby naše společnost byla slušná, kulturní, láskyplná a soucitná, musíme ji k tomu vychovávat, a to již od nejmenších. Proto jsme se začali soustředit na děti ze sociálně a kulturně chudého prostředí. Na děti, které jsou vychovávány svými rodiči jinak než většina společnosti a které pak mají problém se do této společnosti zařadit. Ať již je to jejich znalostmi a dovednostmi, ale také sociálními návyky, slovní zásobou, používáním vulgarismů, vztahem k hygieně, vztahem k sobě i k ostatním lidem, mírou socializace, či stanovením priorit,“ vysvětluje ředitelka institutu. Předškolní klub Koťátko, který je určen těmto dětem, funguje v institutu již čtvrtým rokem. Děti sem chodí na pouhé čtyři hodiny. Práce s nimi má svá specifika. Primárně se nejedná o vzdělávání těchto dětí, ale především o jejich východu. „Na pedagožky, které se těmto dětem věnují, máme velké nároky. Především na jejich morální vlastnosti. Požadujeme totiž, aby vychovávaly tyto maličké láskou, soucitem a laskavým přístupem. Na křik a tresty jsou děti zvyklé z domova. My je vychováváme pohlažením, klidným hlasem, obejmутím. Chvilku to trvá, ale výsledky jsou o to překvapivější. Během několika týdnů se z nevychovaných, agresivních a uječených dětí stávají děti zcela jiné – klidné, vyrovnané, laskavé. Takové, jaké děti mají být. Pak je již snazší učit je socializaci, sociálním návykům, znalostem a dovednostem běžným pro dítě předškolního věku,“ dodává Doušová, která věří, že právě tato aktivita pomůže těmto dětem snadněji se zařadit do většinové společnosti již na úrovni mateřských škol a prvních stupňů škol základních.

V této době o spolupráci s SI projevila zájem Agentura pro sociální začleňování a obě organizace tak připravují tříletý projekt pro rozvoj této aktivity v Rumburku a ve Starých Křečanech. Tento projekt se však netýká jen předškolního klubu Koťátko, ale také významného projektu SI – Kočičí akademie.

Cílem Kočičí akademie je eliminovat neúspěšnost u dětí na základních školách. Téměř čtyři stovky žáků z celého výběžku dochází několikrát týdně do „kočičích“ klubů, kde si dělají úkoly, připravují se na další vyučování, doučují se atd. „Z našich zkušeností víme, že ne všechny děti mají doma vhodné podmínky pro domácí přípravu na vyučování. V rodinách, kde je školní docház-

ka vnímána jen jako povinnost kvůli přidělení sociálních dávek, a kde vzdělání není prioritou, tyto děti nenajdou podporu pro svou domácí práci. Jsou rušeny, demotivovány, někdy je jim činnost i tato zakazována. A naopak, i děti velmi ambiciózních rodičů mohou být jejich zájmem a tlakem stresovány, což k jejich práci neprospívá. Máme i děti rodičů podnikatelů, kteří nemají čas s dětmi vypracovávat úkoly, věnovat se jim, motivovat je, chválit a podobně. I tyto žáci u nás hledají oporu,“ zdůrazňuje Gabriela Doušová a dodává: „Kočičí akademie funguje již třetí školní rok a za tu dobu se nám povedlo něco, v co jsme věřili, že se stane, ale co se zdálo jako nemožné. Podařilo se nám navázat spolupráci téměř se všemi základními školami ve výběžku. Na mnohých školách máme své zázemí, někde nám pomáhají i s personálním obsazením Kočičí akademie, učitelé škol nám poskytují informace o žácích, společně plánujeme jak s dětmi pracovat a máme od učitelů zpětnou vazbu jak se kterému dítěti daří, kde potřebuje přidat, v čem se zlepšilo. Tato skvělá spolupráce nese výsledky, které jsou vidět na lepších známkách na vysvědčeních těchto dětí. A to je nejvíc, co jsme si mohli přát,“ raduje se ředitelka institutu.

A o čem ještě SI je? O dobrodružství, cestování a kamarádství. Téměř jeden a půl tisíce dětí se ročně s SI vypraví na dobrodružné cesty za poznáním, přátelstvím a dobrodružstvím, a to nejen po naší vlasti, ale i za hranice České republiky. A tak stovky schrödingeráckých dětí navštívily několikrát letní Španělsko a Itálii, zasněžené lyžařské Dolomity, cyklistickou Malorku. Institut cestuje ale i po naší krásné české zemi s kroužkem Všeználek, který ve své činnosti klade důraz na pobyt v přírodě a na to, jak se o ni máme starat, ale také si klade za cíl ukázat dětem, jak je naše země krásná, jak na ni můžeme být náležitě hrdí a jak si jí máme vážit. Děti se tak vydávají poznávat krásy velkých měst, Prahy, Ústí nad Labem, Plzně či Brna, objevují Národní park České Švýcarsko, kde kromě výprav za poznáním zachraňují žáby, čistí studánky a potůčky, budují přístřešky a monitorují vodní ptactvo apod.

Institut je také o dovednostech a zručnostech, na jejichž rozvoj jsou zaměřena střediska SI. Těch je v současné době pět, a to v Dolní Poustevně, Mikulášovicích, Velkém Šenově, Rumburku a Jiřkově. Na střediscích se děti scházejí se svými tutory a gestory a malují, tvoří výrobky z různých materiálů, učí se vařit, plést a šít, nebo si jen hrají.

Velký úspěch má mezi dětmi Herní klub SI, kde se děti věnují, téměř vrcholově, stolním hrám. Pak se účastní herních turnajů v jednotlivých herních kategoriích, a to napříč celou republikou. „Tato aktivita je u nás nová, ale máme z ní velkou radost, protože kvůli ní děti zcela spontánně opouštějí své tablety a počítače a jdou si do našeho klubu zahrát stolní hru, která je stejně adrenalinová a tvořivá jako ta počítačová, ale navíc je vytáhne z jejich počítačové bubliny do společenství stejně zaměře-

ných dětí. Už jen kontakt s jinými dětmi je významný, ale v souvislosti s dojížděním na turnaje, cestováním, společností a kamarádstvím se tato výhoda umocňuje. To je něco, co jim počítačová hra nabídnout nemůže,“ zdůrazňuje Doušová.

Schrödingerův institut klade velký důraz na spolupráci ať již s jednotlivci či organizacemi. „Snažíme se zapojit co nejvíce lidí do spolupráce s námi. My je potřebujeme – jejich pomoc, jejich nápady, jejich dovednosti. Ale oni také potřebují nás. Mnozí z těch, kteří s námi začali spolupracovat, našli jiný, významnější smysl života. Najednou zjišťují, že nelze žít jen pro sebe, pro svou práci a své zájmy, ale uvědomují si, jak je krásné podílet se sám o sebe s ostatními, jak se zvyšuje jejich osobní hodnota, význam, zodpovědnost za to, co se děje za dveřmi vlastního bytu, u sousedů. A jak mohou svým dílem přispět k nápravě a zlepšení svého okolí. Lidé se všeobecně vzájemně potřebují a schopnost spolupráce by měla být jejich přirozenou vlastností, kterou se v nich snažíme rozvíjet,“ vysvětluje Doušová. SI úzce spolupracuje s jinými školami v celém Šluknovském výběžku, se sportovními kluby a organizacemi v Rumburku i Varnsdorfu, se státní správou, s podnikateli atd. A tak není neobvyklé, že se na hodinách tělocviku na některé ze základních škol objeví schrödingeráci, kteří výuku oživí svými dovednostmi v basketbalu, cyklistice nebo nízkolanových aktivitách a ukáží dětem, že i sport může být zajímavý. V letošním roce se bude již podruhé konat Dětská vědecká konference, která je výsledkem spolupráce mezi SI, základní školou v Krásné Lípě a městem Krásná Lípa. Města a obce z výběžku se snaží institutu pomoci finančně, i materiálně. Spolupracuje tak funguje na všech frontách. Spolupracujeme mezi sebou, s městy, se školami s rodiči, s dětmi. Našli jsme se, našli jsme oporu jeden v druhém.

Schrödingerův institut je o budoucnosti.

Splnit si své sny a cíle, o kterých hovoříme v úvodu článku, je činností, která nemá konce. Není to jen běh na dlouhou trať, je to nekonečná cesta, po které musíme jít vytrvale dál a dál, nezastavovat, nevracet se, prostě jít a pracovat. Přesto má SI na této cestě vytyčené úkoly, které by chtěl, a jak dodává ředitelka institutu Gabriela Doušová, i měl splnit: „Naše země a Šluknovský výběžek nevyjímaje, má svá bolavá místa. Jedním z nich je opuštěnost a osamělost, odborně řečeno – sociální vyloučení. Nemluví v této chvíli jen o Romech nebo o chudých lidech, ale mluví o lidech starých, seniorech, o maminkách na mateřské, o rodičích samoživitelích, o náctiletých maminkách s malými dětmi, o obězních dětech, o hendikepovaných. Rádi bychom se ve svých programech věnovali každé této kategorii, abychom jim pomohli zpátky mezi lidi, abychom jim pomohli najít radost ze života, jeho smysl ... Na některé skupiny jsme se již zaměřili v předchozích letech, například na maminky na mateřské a na seniory. Rádi bychom však tuto činnost rozšířili i do dalších měst.

Jak moc se budeme moci věnovat i jiným kategoriím však závisí na našich finančních a personálních možnostech. Ale pokud by se nám to podařilo, byli bychom zase o kus blíže našemu snu o humánní, soucitné a láskyplné společnosti, kterou si tak krásný kraj, jako je Šluknovský výběžek, zaslouží.“

Anna Doušová

fotografie článku: archiv SI

NOVÉ NÁRODNÍ KULTURNÍ PAMÁTKY

Dne 31. ledna 2018 schválila vláda v demisi rozšíření seznamu národních kulturních památek o 19 sakrálních objektů, na které se tento status začne vztahovat od 1. července 2018. Národní kulturní památky jsou vysoce hodnotné památky, významné kulturní bohatství naší země, a díky včlenění na tento seznam se na ně vztahuje přísnější ochrana než na „obyčejné“ kulturní památky. Seznam národních kulturních památek nyní čítá 355 objektů. V litoměřické diecézi se této pocty dostalo hned třem místům, a to poutním areálům v Horní Polici, Bohosudově a Hejnicích.

Kostel Navštívení Panny Marie v Horní Polici

Česká země je krásná

Její krása je dána v neposlední řadě topografií víry. Tolik kostelů, kaplí, Božích muk a křížků nacházíme, kamkoli se podíváme! Poutní místa jsou pak takové triangulační body víry. Vypovídají o zbožnosti našich předků, o jejich důvěře v Boží pomoc a o vědomí, že „bez Božího požehnání marné lidské namáhání“. Horní Police patří mezi ně. Historie tohoto poutního místa je uchvacující, stejně jako jeho přítomnost. Zveme Vás k návštěvě, zveme k setkání s Bohem, Pannou Marií, patronkou tohoto místa i s lidmi, kteří tvoří rodinu kolem této svatyně

P. ThLic. Bc. Stanislav Příbyl, Th.D., CSsR

První zmínka o tomto kostele je z 23. června 1291, kdy již byla Horní Police uváděná jako farní obec. Patronátní právo patřilo (včetně Stoupna, Bělé a Novosedla) premonstrátskému klášteru v Doksaněch, a to až do r. 1849. Poklidný život farnosti se změnil r. 1523, kdy byla na břehu Ploučnice nalezena soška Panny Marie, a to dokonce jedinečná Mater gravida, tedy Panna Maria v očekávání. Dle tradice ji „zbožné ruce vytáhly na břeh a přijaly ji jako nebeský dar“. Od této doby se traduje vznik poutního místa, neboť lidé se tomuto daru z nebes přicházeli poklonit. Místní kostelík nestačil poutníkům, jejichž počet dramaticky rostl (r. 1682 kolem 4 tisíc věřících), a tak se zdejší farář Michael Gabriel Jantsch obrátil spolu s hejtnanem panství Janem Jiřím Hertychem na majitele Zákupského panství a patrona kostela, sasko-lauenburského vévodu Julia Františka. Ten r. 1684 povolal Julia Broggia, významného litoměřického stavitele, aby se díla ujal. Stavba byla zahájena r. 1688 a dokončena r. 1725 jeho synem Octaviem Broggiem.

Výsledkem je překrásný poutní areál, který zahrnuje kostel Navštívení Panny Marie, ambity s kap-

Foto: Milena Davidková

lemi, hřbitov, křížovou cestu a faru. Zdejší fara byla na podzim 1723 povýšena na arciděkanství, ale tehdejší majitelka panství Anna Marie Františka dále usilovala o zvýšení slávy tohoto místa a obrátila se na papeže Klementa XII., který 6. července 1736 udělil zdejšímu arciděkanu právo používat pontifikálie ad instar Abbarum, tedy právo nosit při slavnostní mši biskupskou mitru a pedum (hůl) a mši svatou sloužit jako biskup (dnes je titul arciděkanství spojen jen s poutním místem a právo nosit berlu a mitru už bylo zrušeno). Kromě toho velkovévodkyně chrámu darovala ostatky dvou

světců, tělo mučednice sv. Kristiny (získané od papeže Innocence XIII) dne 3. června 1722 a tělo mučedníka sv. Pavla (od Papeže Alexandra VII.) dne 10. ledna 1727.

Areál byl renovován r. 1861 z příkazu císaře Ferdinanda a znovu r. 1945 z důvodů poničení bombardováním. Slavná tradice poutí však byla vzhledem k dalšímu politickému vývoji přerušena, ale díky nezměrnému úsilí 15. arciděkana Josefa Stejskala byl areál průběžně opravován i v době socialismu a jeho devastace tak nebyla úplná. V současnosti se rozbíhá jeho rozsáhlá rekonstrukce.

Kostel Navštívení Panny Marie v Hejnicích

„Radostná zpráva od české vlády je oficiálním uznáním duchovní, kulturní a historické hodnoty jednoho z nejvýznamnějších poutních míst Čech s významným evropským přesahem. Hejnický chrám je pilířem dějin člověčenství v prostoru střední Evropy a Panna Maria Hejnická, Mater Formosa, po staletí ochránkyně milionů věřících mnoha jazyků po celém světě,“

R.D. ICLic. Mgr Pavel Andrš

Hejnice jsou snad nejznámějším poutním místem severu naší vlasti. Za jeho vznikem rovněž stojí legenda. Traduje se, že r. 1211 místnímu nužnému sítaři ochořela žena a dítě. Jednou sám, una-

ven hledáním dříví, usnul pod starou dutou lípou. Ve snu se mu zjevila Panna Marie a vybídla jej, aby v nedaleké Žitavě koupil její sošku a do dutého kmene ji vložil. Sítař poslechl a ke stromu odvezl i svoji nemocnou rodinu, která se zázračně uzdravila. Zpráva se brzy roznesla po okolí a k zázračné sošce začali přicházet poutníci. Pro jejich potřeby zde vyrostla kaplička, nejprve dřevěná a r. 1252 již kamenná. Proud poutníků dále sílil, a tak majitel frýdlantského panství Krištof Biberštejn tady nechal

postavit kostel (písemně doložen r. 1346) Věhlas místa ale neutichal. Dokonce, v době silicích protestantství v 16. století, kdy byl kostel uzavřen, přicházela řada protestů z Čech, Slezska, Lužice i Polska české vrchnosti i císaři do Vídně a pobožnosti se konaly před uzavřenou svatyní.

V LITOMĚŘICKÉ DIECÉZI

V této době došlo k druhému, historicky doloženému zázraku. Navzdory intervencím zůstal chrám uzavřen a regentka panství Kateřina z Redernu sošku Panny Marie, kterou považovala za důvod zájmu, přestěhovala do libereckého zámku. Když však zámek r. 1615 lehl popelem a soška jako zázrakem přežila, Kateřina ji na původní místo uložila vlastnoručně.

Po třicetileté válce sem opět začaly přicházet tisíce poutníků, ve 2. polovině 17. století až 80 tisíc ročně. Františkánský klášter byl při kostele zřízen v letech 1692–1698 dle návrhu italského architekta Marca Antonia Canevalla. Kostel získal nový háv po r. 1721, kdy byla zahájena stavba barokního chrámu dle projektu Tomáše Haffeneckera (dle jiných údajů Johana Bernarda Fischera z Erlachu). Technickou zajímavostí je, že na ostrohu nad říčkou nebylo dost místa, a tak byl z původního chrámu zachován jen presbytář, který tvoří východní rameno příčné lodí,

a hlavní loď byla postavena napříč, v severojižní orientaci. Ovšem nejprve bylo nutné zasypat strž, kterou zde řeka vymlela. K slavnostnímu vysvěcení došlo 1. července 1725. První mraky se nad chrámem stáhly v době Josefinských reforem, kdy byl r. 1757 vydán zákaz všech procesí s výjimkou Božího těla, veškerý cenný mobiliář kostela odvezen a chátrající kostel r. 1810 zapečetěn. K obnově došlo až r. 1900 z popudu představeného kláštera P. Denemarka, ale nové zvony byly záhy zrekvírovány pro válečné účely. V roce 1924 sem byly zavěšeny nové zvony, ale ty čekal r. 1944 stejný osud. V roce 1936, u příležitosti 725 let trvání poutního místa, byl podán diplomatický protokol s žádostí o povýšení kostela na baziliku minor, ale proces přerušila válka a dokončen nebyl. Aby toho nebylo málo, po válce dochází k odsunu původních obyvatel a roku 1950 kostel a klášter zabírá StB v rámci Akce K a klášter se mění na internační středisko pro řeholníky, kte-

Foto: Archiv Hejnice

ří musejí v rámci programů převýchovy pracovat v okolních továrnách. Později areál sloužil jako školní jídelna a družina, ale po otevření nové školy je r. 1977 opuštěn. Zkázou ještě zesiluje výstavba nové silnice v 80. letech, která nesmyslně protíná klášterní zahradu. K nápravě dochází až po r. 1989, kdy se do Čech vrací P. Miloš Raban, farář a pozdější ředitel Mezinárodního centra duchovní obnovy, které vzniklo v areálu kláštera. Areál byl slavnostně znovuvysvěcen apoštolským nunciem Giovannim Coppou 5. ledna 2001.

Bazilika minor Bolestné Matky Boží v Bohosudově

Foto: Vladimír Bártl

Legenda praví, že v blízkém Světcí u Bíliny stával klášter strážkyň sv. Hrobu, který vypálili husité. Prchající řeholnice s sebou vzaly jen to nejcennější, sošku bolestné Panny Marie. Řeholnice se skrývaly v okolních lesích, ale v krušných podmínkách postupně umíraly. Poslední z nich těsně před smrtí sošku ukryla do vykotlané staré lípy. Zde ji r. 1425, na svátek Narození Panny Marie, objevila dívka z Krupky. Přihodilo se to tak, že do těchto míst přišla žnout trávu, ale tu se jí kolem ruky ovinul jedovatý had. Nezaútočil však, ale otočil hlavu k lípě a začal mocně syčet.

Pak, jako ochromen, padl na zem a aniž by dívčině ublížil, odplazil se pryč. Vyděšená dívka běžela domů, ale vypravila se sem skupina měšťanů, kteří sošku objevili a po poradě s krupským farářem přenesli do kostela. Jenže, k jejich překvapení, soška druhého dne zmizela a objevila se zpět v dutině stromu. To se opakovalo několikrát, až v tom lidé začali spatřovat Boží vůli a na místě vystavěli dřevěnou kapli. Potud legenda.

Existuje doklad z r. 1503, že nejvyšší kancléř Albrecht z Kolovrat byl velkým ctitel této sošky a zasloužil se i o vznik

poutního místa. Původní kapli brzy vystřídala kamenná. Kaple byla rozšířena na kostel r. 1507.

Roku 1621 se do země vracejí jezuité, kteří se ujímají péče o toto místo. V této souvislosti také v těsném sousedství kostela vzniká jezuitská rezidence a gymnázium (k jejich zrušení dochází r. 1950 v rámci Akce K).

Nynější kostel je výsledkem přestavby z let 1701–1708 pod vedením architektů Julia a Octavia Brogiových. Stavba však pokračovala i nadále. Roku 1722 byl dokončen oválný ambit se sedmi kaplemi, které sponzorovala města i jednotlivci: 1. Zákupská, 2. Teplická-Clayrovská, 3. Litoměřická, 4. Bleilebenská, 5. Kolovratská, 6. Osecká a 7. Duchcovská. V kaplích se nacházejí výjevy sedmi bolestí Panny Marie. Uvnitř areálu uvidíte také samostatně stojící Vodní kapli na čtvercovém půdorysu z r. 1722. V ní vyvěrá dle pověstí léčivý pramen.

Před údajným 500. výročím vzniku poutního místa r. 1925 vydal papež Pius XI. zvláštní breve, kterým chrám povýšil na baziliku minor. Bohosudov je tak bezesporu nejvýznamnější mariánská svatyně litoměřické diecéze.

PhDr. Magdalena W. Dvořáková

citované zdroje:

hrady.cz

MACEK Jaroslav, *950 let litoměřické kapituly*, Karmelitánské nakladatelství, Kostelní Vydří 1997

katalog litoměřické diecéze AD 1997

liberec.idnes.cz

marianskapolice.cz

Národní památkový ústav. dostupné na: pamatkovykatalog.cz

http://www.rozhlas.cz/nabozenstvi/pamatky/_zprava/371246

Svatý Valentýn

Svatý Valentýn

Ústředním motivem tohoto čísla Zdislavy je práce s mládeží. A tak, vzhledem k jeho časové shodnosti s oblíbeným svátkem sv. Valentýna, patrona mládeže a přímluvce za dobrý sňatek, si tohoto světce trochu přiblížíme.

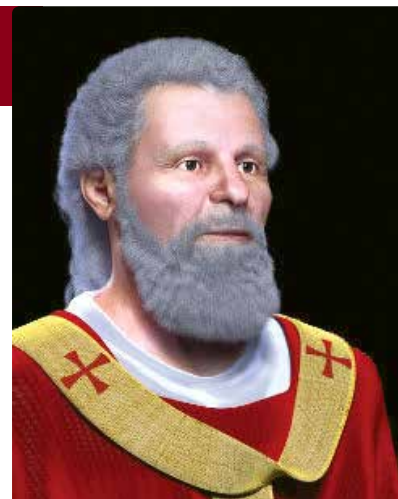
Námi slavený Valentýn byl s největší pravděpodobností knězem, ale kolem jeho životopisu panuje mnoho nejasností. Legendy totiž existují dvě a nejspíš se v nich prolínají osudy dvou stejnojmenných světců, které čas propojil, takže oba příběhy dnes odlišíme jen stěží.

Nicméně, dle dostupných údajů byl sv. Valentýn knězem, který působil v Římě v 3. století. Když se (a to na velice krátkou dobu) ujal vlády císař Claudius II. Gothicus, vydal edikt, kterým mladým mužům zakázal uzavírat manželství. Odůvodnil jej tím, že muži bez závazků jsou lepšími vojáky než ženatí, kteří spíš než na boj myslí na svoje bezpečí, aby po nich nezůstala nezaopatřená vdova s dětmi. Jenže takové

nařízení bylo v příkrém rozporu s křesťanskou vírou, a tak Valentýn dál, tajně, mladé lidi oddával, až byl nakonec vytrazen a uvězněn. Když byl předveden před císaře, aby se ze svých činů zpovídal, údajně se jej císař zeptal, proč odmítá uctívat římské bohy. Valentýn mu dle legendy odpověděl: „*Tito bohové jsou samá nečistota a hřích. Jen Kristus je pravý Bůh a pakliže mu uvěříš, bude tvá duše spasena a ty zvítězíš nad nepřáteli.*“ Claudius poté jeho případ předal soudci Asteriovi, který k němu přišel do cely, aby ho vyslechl. Dle legendy mu Asterius řekl, že je-li jeho Bůh opravdu tím pravým a jediným, ať skrze něj ukáže svoji moc a vrátí zrak jeho slepé dceři. Valentýn přiložil dlaně k jejím očím a vroucně se modlil a hle, dívka prozřela. Soudce nejenže Valentýna osvobodil, ale dokonce jej pozval jako hosta do svého domu a s celou rodinou přijal křest. Jenže zpráva o uzdravení slepé dívky a obrácení soudce se rychle rozšířila. Pohané vzali soudcův dům útokem, Valentýna zajali a odvěkli na Flaminijskou cestu. Cestou byl kamenován a bit a nakonec štat mečem, údajně právě 14. února 268 (269). Pochován byl na místě své mučednické smrti, severně od města na Via Flaminia, nedaleko Milvijského mostu. Časem zde vyrostla bazilika, pod kterou archeologové objevili jeho hrob.

Část ostatků se již ve středověku dostala do mnoha evropských zemí. Největší oblíbenosti jeho kult doznal v Německu, Rakousku a Velké Británii. U nás je v bazilice sv. Petra a Pavla v Praze na Vyšehradě uložen relikvíář s úlomkem světcovy lopatky a na svátek sv. Valentýna bývá vystavován.

Druhý Valentýn se roku 203 stal biskupem v Terni v italské Umbrii. O něm legenda praví, že zemřel kvůli svým léčitelským schopnostem. Dle legendy se mu podařilo uzdravit vážně nemocného Cherebona, syna slavného rétora Kratóna. Jeho „léčitelství“ spočívalo v tom, že se modlil za chlapcovo uzdravení a Bůh jej vyslyšel. V radosti nad uzdravením syna se Kratón s celou

svou domácností i žáky nechal od Valentýna pokřtít. Vzhledem k tomu, že hovoříme o době před přijetím tzv. Milánského ediktu, tak něco takového nemohli nechat římsští senátoři bez povšimnutí a biskup Valentýn byl na rozkaz římského prefekta zajat a štat. Přesný rok jeho smrti není znám, navíc, uváděná data se přibližně kryjí s datem smrti kněze Valentýna. Vzhledem k nedostatku dalších podrobností byl biskup Valentýn z nového martyrologia roku 1969 vyjmut.

Redakce

Foto: Sv. Valentýn z Ternu

Olejomalba, Von Leonhard Beck, 1510 (commons.wikimedia.org/w/index.php?curid=22851727)

Rekonstrukce tváře sv. Valentýna dle dochovaných ostatků.

zdroj: www.heiligenlexikon.de/BiographienV/Valentin_von_Rom.html

Lebka sv. Valentýna je uložena v bazilice Santa Maria in Cosmedin v Římě.

Zdroj: Dnalor 01(CC BY-SA 3.0, commons.wikimedia.org/w/index.php?curid=32487809)

Citované zdroje:

Kithcard, David, *St. Valentine, the Real Story*. Christian Broadcasting Network, dostupné na: <http://www1.cbn.com/st-valentine-real-story>.

Paglia, Vincenzo, *Svatí na každý den*. dostupné na: <http://www.kna.cz/tituly-kna/14-unora-sv-valentin-z-terni.html>

Ravik, Slavomír, *O Světcích a patronech*, Praha: Levné knihy, 2006, s. 507.

SCHAUBER, Vera; SCHINDLER, Hanns Michael. *Rok se svatými*. 2. vyd. Kostelní Vydří: Karmelitánské nakladatelství, 1997.

Světcí k nám hovoří. dostupné na: <http://catholica.cz/?id=721>

30. ledna 2018 bylo ve starobylém městysu Levíně poměrně rušno. Zavítal sem totiž štáb České televize, aby zde pod taktovkou režiséra Jana Novotného a kameramana Petra Šouchala natočil materiál pro pořad Toulavá kamera. Televizní štáb se nezajímal pouze o Levín; značnou pozornost věnoval kruhovému kostelu Povýšení sv. Kříže v centru obce a místní raritě, tzv. levínskému kocourovi. Vzhledem k tomu, že levínská farnost spadá pod litoměřickou diecézi, průvodce jim dělal generální vikář Mons. Martin Davídek.

Redakce se rozhodla využít této příležitosti a Levín vám trochu přiblížit.

TOULAVÁ KAMERA V LEVÍNĚ

Kostel Povýšení sv. Kříže v Levíně

Kostel byl založen r. 1788 dle návrhu Thomase Grubera, ale je pravděpodobné, že vyrostl na místě staršího kostela, neboť obec Levín se uvádí jako sídlo farnosti již r. 1352. Nový kostel byl vysvěcen 3. května 1791 sedmým litoměřickým biskupem Ferdinandem Kindermannem, ale ještě téhož roku vyhořel a nová výstavba trvala dalších 7 let. Základ kostela tvoří kruhová centrála krytá kupolí s lucernou. Vstup je možný třemi pravoúhlými portály, sakristie se nalézá na východní straně. Zvenčí jde o prostou stavbu ozvláštněnou pouze okrovými lizénami, ovšem zevnitř je centrální prostora poměrně působivá - s ochozem v přízemní části a emporami na patře. Hlavnímu oltáři vévodí socha Piety, nicméně se jedná o kopii. Originál je patrně gotického původu z 1. poloviny 15. století a údajně pochází ze zaniklého kostela Neposkvrněného početí Panny Marie (dnes dům U Hybernů) v areálu kláštera irských františkánů v Praze a v současnosti je uložený v muzeu.

Levínský kocour

Po celé generace byl záhadou zavládající k mnoha legendám tzv. „levínský kocour“, tedy reliéf, který se nachází uvnitř kostela za hlavním oltářem, na zazděném kamenném klenebním svorníku. Reliéf se datuje do doby po r. 1260 a znázorňuje zvíře obklopené několika symboly. Diskuze o jeho smyslu a původu se táhla více než sto let. Někteří ve znacích viděli germánské runy případně keltské či řecké písmo anebo prostě jen kamenické značky a ve zvířeti pak slovanského bůžka či dokonce čerta. Jiní, vzhledem k jeho umístění, pak beránka Božího. Stejně rozmanité byly samozřejmě i teorie, co nápis hlásá.

Celá záhada má však pravděpodobně velmi prosté vysvětlení. Dle posledních výzkumů prof. Mareše jde zřejmě o důvtipně skloubené erbovní znamení rodu s reliéfem lva jakožto symbolu Krista, přičemž nápis v cyrilici hlásá „Kristus vždy vítěz“.

Staroslověnská cyrilice i lvice dávají smysl hned z několika důvodů. Městečko Levín je prokazatelně slovanského původu a jeho první majiteli byli Markvarticové respektive jejich vedlejší větev Michalovicové,

přičemž markvatický rozrod měl ve svém erbu shodně krácející lvice (lva).

„Levínský kocour“ zůstane vzhledem k nedostatku pramenů už asi navždy trochu záhadným. Není například jasné, odkud svorník pochází, tedy zda je pozůstatkem původního kostela, anebo zda sem byl přenesen ze zničeného hradu Levína, který stál nad obcí a zanikl pravděpodobně za husitských válek. Ať už je jeho původ jakýkoliv, záhadologové v tomto případě ovšem přijdou zkrátka.

Redakce

Foto: Dominik Faustus

Citované zdroje:

www.ukp98.cz/polabi/labe/stredohori/levin.htm
Velínský, Frederik: Levín: Upírská historie a tajemný kocour, 2005-04-23, dostupné na:
www.rozhlas.cz/sever/planetarium/_zprava/166178.
POCHE, Emanuel. *Umělecké památky Čech*, sv. II. Praha: Academia, 1978, s. 226.
Hrad Levín, dostupné na:
www.hrady.cz/?OID=5102.
www.mestyslevin.cz

Dvanáct zastavení s prorokem Izajášem

(Izajáš: hebrejsky יְהֵאֵשָׁה: ješa'jáhu – Hospodin je spása)

Úvod

Ačkoliv nejsem odborný biblista, přece chci otevřít toto „nevyčerpatelné“ téma, které zdobí nádhernou studnici svatého Písma. Můj pohled (rozbor) charakterizuje *spirituálně – pastorační rozměr*, jež chce ukázat na velikost proroka žijícího již v 8. – 7. století před Kristem. Působil za vlády několika judských králů (Uziáše, Jotama, Achaza a Chizkijáše), kdy byl vybrán k prorocké službě (6. kapitola), jež v sobě nese charakter nekompromisní pevnosti a hluboké úcty ke „Svatému Izraeli“. Na začátku je potřebné uvést, že celý spis, jak ho prorok Izajáš zaznamenává ve svých 66 kapitolách, je pravděpodobně dílem tří i více autorů, přičemž druhý a třetí nepovažuje za nutné zveřejnit své jméno. Neděje se tak ani tak ze skromnosti, ale spíše se jedná o projev sounáležitosti textů. Celá kniha je tedy rozdělena na tzv. Prvního Izajáše (1. – 39. kapitola), Druhého Izajáše – Deuteroizajáš (40. – 55. kapitola) a Třetího Izajáše – Tritoizajáš (56. – 66. kapitola), což v žádném případě nevyklučuje nádhru a duchovní hloubku nabízených kapitol. I to byl hlavní důvod, proč jsem se rozhodl vybrat mně blízké biblické věty, jež zdobí „výlohu“ liturgických textů především adventní a postní doby a které většinou z nás nejsou neznámé.

1. Pojd'te, projednejme to spolu, pravi Hospodin. I kdyby vaše hříchy byly jako šarlat, zbělejí jako sníh, i kdyby byly rudé jako purpur, budou bílé jako vlna (Izajáš 1,18).

SPIRITUÁLNÍ ROZMĚR: První vybraný úryvek z první Izajášovy kapitoly vypovídá o tom, jak je Hospodin bezmezně milosrdný. Šarlat a purpur zde symbolizují hřích a následně vinu. Naopak běloba sněhu a vlny představuje čistotu a nevinnost. Dva protiklady, které se navzájem vylučují, ale přitom se tolikrát v životě člověka prolínají. Když na tomto místě hovoříme o purpuru, nelze nezpomenout na Ježíšův purpurový plášť, do něhož ho oděli posmívající se vojáci, povolávajíce ho židovským králem (srov. Mk 15,17-20). Konečně celé jeho nevinné, božské tělo bylo následky těžkého mučení pokryto rudou krví, jež v kontextu Izajášova textu symbolizuje hříchy celého lidstva, které Spasitel vzal dobrovolně na sebe. Jeho rány nás pak trvale uzdravily, tj. očistily (srov. Iz 53,5), a tím nám byla navržena „běloba k návratu“ (srov. Iz 43,25) do Hospodinovy náruče v nebi.

PASTORAČNÍ ROZMĚR: Při poctivém zpytování svědomí z pohledu dokonalé Boží lásky docházíme k neměnnému,

pravdivému závěru, že jsme velcí hříšníci (srov. Iz 1,4). Opačné tvrzení vychází z úst těch, kteří ve své duši tuto lásku nikdy neobjevili (nepoznali), a tím pádem nemohou „zbělet“, tj. ponořit se do nebeských bílých vln Božího beránka. To nezaslouženě obdržíme při každé nadpřirozené – dokonalé lítosti, kterou stvrdí slova každého svátostného rozhřešení.

2. Svatý, svatý, svatý je Hospodin zástupí, celá země je plná jeho slávy (Izajáš 6,3).

SPIRITUÁLNÍ ROZMĚR: Pouze jeden jediný je svatý (absolutní dokonalost), a tím je sám svrchovaný Hospodin (srov. Iz 52,10). Aby byla zdůrazněna tato Boží výjimečnost (ojedinělost), užívá prorok trojího zvolání o svrchované svatosti. Tím je vyjádřena plnost jeho prvopočáteční velikosti. Je i ozvěnou věčné, neměnné lásky zaměřené k Nejsvětější Trojici. Zástup zde představují jak nebeské, tak veškeré pozemské bytosti (srov. Iz 1,9).

PASTORAČNÍ ROZMĚR: Nebudu se mýlit, když řeknu, že každý věřící zná důvěrně tento Izajášův chvalozpěv k Boží oslavě, který církev provolává při každé eucharistické modlitbě, jež tvoří nejdůležitější část každé mše svaté. Jako by se tímto zvoláním každý z nás toužil připojit k zástupům všech vyvolených, oslavujících Hospodinovu slávu. Vždyť to je i náš nejlepší a nejsprávnější způsob, jak celoživotně „propřepívat“ chválu svatosti zosobněné jediné v Bohu (srov. Iz 12,6; Zj 4,8).

3. V tom jsem uslyšel hlas Panovníka: „Koho pošlu a kdo nám půjde?“ I řekl jsem: „Hle, zde jsem, pošli mne!“ (Izajáš 6,8).

SPIRITUÁLNÍ ROZMĚR: Zásadní element tohoto biblického verše spočívá v tom, že „naš prorok“ zřetelným způsobem slyší Boží hlas a zpětně na něj pozitivně odpovídá. Nelze si nevšimnout, že Panovníkův hlas klade otázku se zájmem v množném čísle (*plural maiestaticus*), což může vypovídat o Boží Trojiční přítomnosti, ale zároveň i vznešenosti. Chceme také pochválit odvážný, velkorysý Izajášův počín, který je jistě velikým vzorem mnohým starozákonním velikánům (srov. Ex 3,11; Jer 20,9; Jon 1,3 a další).

PASTORAČNÍ ROZMĚR: Je to už téměř tři tisíce let od doby, kdy zazněla tato známá nenásilná Hospodinova výzva, jež k nám doléhá prostřednictvím Izajášova slova i v dnešní době, kdy se hledají noví pokračovatelé radostné zvěsti. Je mnoho povolání, ale málo vyvolených (srov. Mt 22,14), kteří zareagují na tento Boží

hlas a odpoví stejně se svatým prorokem: „**Hle, zde jsem, pošli mne!**“ A přitom nezáleží až tak na našich schopnostech, možnostech nebo dokonce na věku. Především jde o to, abychom se stali užitečným Hospodinovým nástrojem; on nám zcela jistě bude pomáhat, jak to vnímáme u tolika lidí, kteří jsou ochotni zvěstovat nebeské království (srov. Iz 42,6).

4. Neboť se nám narodí dítě, bude nám dán syn, na jehož rameni spočine vláda, a bude mu dáno jméno: „Divuplný rádce, Božský bohatýr, Otec věčnosti, Vládce pokoje“ (Izajáš 9,6).

SPIRITUÁLNÍ ROZMĚR: Kolik generací čekalo na toto vytoučené dítě, jež představovalo už v ráji slíbeného Vykupitele světa! (srov. Gn 3,15). Odvážný Izajáš pouze připomíná tento odvěký Stvořitelův příslib, jímž povzbuzuje svěřený lid. Stane se tak, až se naplní milost času, kdy vyvolená žena nám zrodí Božího Syna, který ponese jméno hodné jeho samého: Immanuel (srov. Iz 7,14). Ačkoliv se toto proctví před dvěma tisíci léty již vyplnilo, přece čteme i my, současní pozemšťané, tato slova Písma s velkou úctou a bázní; z této minulosti duchovně čerpáme neustále. Jak je vše úžasně propojeno v dějinných událostech spásy!

PASTORAČNÍ ROZMĚR: Není ovšem vše tak snadné, jak se může zdát na první pohled, protože i dnes jsou lidé, kteří odmítají příchod betlémského Dítěte. Nemyšlíme teď na účast na tradičních vánočních bohoslužbách, ale na celoživotní postoj ke křesťanské víře, které se projevují v rozličných okolnostech praktického života. Důvodem náboženských praktik není nikdo jiný než ten, který se nám zářně zrodil a je mezi námi neustále přítomný. Stačí jen pokorně přistoupit blíž

a otevřít své duše k přijetí Božích milostí, jež nám už zde na zemi odhalují příslib věčného života! (srov. Iz 66,22).

5. Vyrazí ratolest z pahýlu Jesse, výhonek vypučí z jeho kořenů, spočine na něm duch Hospodinův: duch moudrosti a rozumu, duch rady a síly, duch poznání a bázně před Hospodinem. Má zálibu v bázni před Hospodinem (Izajáš 11,1-3).

SPIRITUÁLNÍ ROZMĚR: Znalec rodkmene Ježíše Krista ví, že Jesse byl otcem budoucího krále Davida (srov. 1 Sam 16,19), z jehož rodu se zrodil Spasitel světa (srov. Mt 1,1-16; Lk 3,23-38). Z předloženého textu tedy vyplývá, že duch Hospodinův (Duch Svatý) provází všechny své vyvolené, z nichž v plnosti času vzejde – vypučí slíbený “výhonek”, jenž se stane Zachránce celého lidstva. Z tohoto vzácného textu také poznáváme jmenovitě dary třetí božské osoby, které jsou nezbytné pro duchovní život, což vyznává i starozákonní učení.

PASTORAČNÍ ROZMĚR: Když čteme a následně rozjímáme o jednotlivých darech, jimiž jsme i my pozemšťané Hospodinem obdarováni, musíme si nutně uvědomit, že vyvěrají přímo z Božího ducha. Vždyť svatopisec neuzívá slovní obrat “dar“, ale “duch“, jako by chtěl ukázat, že Duch Boží je skutečným obdarováním (srov. Iz 32,15) nejen pro krále, mocné a urozené tohoto světa, ale pro všechny toužící znovuoobjevovat, a tím posvěcovat nitro své duše. Vždyť už samotný okamžik našeho početí (prvopočátek duše), přijetí svátosti křtu, biřmování a ostatních svátostí svědčí, jak veliký, ale zároveň blízký je v našich životech Pán tvorstva!

6. Já jsem Hospodin, tvůj Bůh, držím tě za pravici (za ruku), pravím ti: „Neboj se, já jsem tvá pomoc.“ Neboj se, červíčku Jákobův, hrstko Izraelova lidu. Já jsem tvá pomoc, je výrok Hospodinův, tvůj vykupitel je Svatý Izraele (Izajáš 41,13-14).

SPIRITUÁLNÍ ROZMĚR: Co víc si můžeme přát, než aby sám náš Bůh byl s námi a držel nás za ruku? Pak se nemusíme ničeho obávat, protože Hospodinova ruka bude naší největší oporou. Dvakrát v tomto kratičkém úryvku slyšíme osobní zájmeno “Já“, které vyjadřuje zcela osobní zájem konkrétního Boha, jemuž leží na srdci každý z izraelských synů (srov. Iz 44,3).

PASTORAČNÍ ROZMĚR: Z výše uvedeného vyplývá, že židovské a potažmo křesťanské náboženství zpřítomňuje věřícímu člověku Hospodina, který ho provází praktickým životem. Stačí se jen pevně držet jeho nastavené ruky, jež se nabízí z rozličných úhlů a touží neustále pomá-

hat, být nablízku – vykupovat svět (srov. Iz 50,7). Pouze cestou tímto směrem lze dojít ke šťastnému cíli, jímž je věčně milující Otcova náruč (srov. Iz 40,20).

7. Neboj se, já jsem tě vykoupil, povolal jsem tě svým jménem, jsi můj. Půjdeš-li přes vody, já budu s tebou, půjdeš-li přes řeky, nestrhne tě proud, půjdeš-li ohněm, nespálíš se, plamen tě nepopálí. Neboť já Hospodin jsem tvůj Bůh, Svatý Izraele, tvůj spasitel (Izajáš 43,1-3).

SPIRITUÁLNÍ ROZMĚR: Studium Bible a rozjímání o textech mě nepřetržitě během třiceti let pokorně naučily, že v studnici moudrosti Božího slova je důležité opravdu každé napsané slůvko. Vždyť na počátku stálo pouze jediné Slovo (srov. Jan 1,1), Slovo, které se následně stalo svatým Tělem (srov. Jan 1,14). Zaměřme zde svoji pozornost na předložený Izajášův text, který doslova “hladí“ všechny ty, kteří s důvěrou vstupují do řeky Hospodinovy lásky. Pak se nemusíme vskutku ničeho bát, ani nikoho, kdo by ohrozil ten nejcennější dar, co v sobě každý z nás má, tj. nesmrtnou duši.

PASTORAČNÍ ROZMĚR: Nelze si nevšimnout osobního Božího zájmu: povolává své vykoupené vlastním jménem (srov. Iz 49,1), což vypovídá o úžasném respektu Hospodina vůči každému svému úradku stvoření. Rovněž objevujeme osobní vztah plný lásky; ten dosvědčuje slovní spojení: „jsi můj – jsem tvůj Bůh!“ To je stvrzeno především nasmazatelnou pečeti při svátosti křtu, kdy naše svobodně vybraná jména jsou propojena se jmény Nejsvětější Trojice (viz křestní formulace).

8. Tak mě poznáte a uvěříte mi a pochopíte, že to jsem já. Předemnou nebyl vytvořen Bůh a nebude ani po mně. Já jsem Hospodin, kromě mne žádný spasitel není. Já jsem oznamoval a zachraňoval, já jsem ohlašoval, a nikdo cizí mezi vámi. Jste moji svědkové, je výrok Hospodinův, a já jsem Bůh! Já jsem byl dřív než první den a není, kdo by se z mých rukou vysvobodil. Kdo zvrátí, co já vykonám? (Izajáš 43,10-13).

SPIRITUÁLNÍ ROZMĚR: Známý citát svatého Augustina „Nepokojné je naše srdce, dokud nespočine v tobě, Bože“ dosvědčuje neměnnou pravdu o nitru každého z nás, že trvalého uspokojení lze dospět pouze ve spojení s jediným a pravým Hospodinem. Tento významný křesťanský myslitel a mystik zcela určitě ovládal Izajášovo proroctví; vždyť i jemu se dle něho dostalo vlastního duchovního obrácení. Vlastně se jednalo o vysvobození z otroctví nepravdy, když sobecké “já“ zaměnil za tolikrát v textu zmíněné “Já“ mající věčný kořen v samotném Pánu veškerého tvorstva (srov. Ex 3,14; Iz 25,1).

PASTORAČNÍ ROZMĚR: Kolikrát jsme se i my sami přesvědčili (poznali, uvěřili a pochopili), že plnohodnotně se lze spolehnout pouze na Hospodina (srov. Iz 44,6-7). Z praxe života ale dobře víme, že se před námi objevují různé pseudospasitelé, kteří představují určité pokušení opouštět věčně, trvalé nebeské hodnoty. Proto ať tento prorokův text nikdy nevymizí z našich myslí, ale především srdci, a je tak vážným upozorněním na existenci Boha živého a všude přítomného! Jsme toho svědky! (srov. Iz 44,8).

9. Jásajte, nebesa, plesej, země, radostně se veselte, hory, neboť Hospodin těší svůj národ, smilovává se nad svými ubožáky. Sión řekl: „Hospodin mě opustil, Pán na mě zapomněl. Cožpak může zapomenout žena na své nemluvně, není jí líto plodu vlastního těla? I kdyby ona zapomněla, já přece nezapomenu!“ (Izajáš 49,13-15).

SPIRITUÁLNÍ ROZMĚR: Další oblíbený, emotivní úryvek nám prostřednictvím starozákonního pisatele poukazuje na neuvěřitelnou Hospodinovu lásku a slitování, jež jsou vskutku ojedinělé a nikým nezastupitelné. Je vlastně nemožné, aby Stvořitel zapomněl na nejkrásnější výtvor svého stvoření, tj. člověka, ze kterého, až se naplní čas milosti, vzejde jeho vlastní spása. Láska nikdy nezapomíná... (srov. 1 Kor 13,7).

PASTORAČNÍ ROZMĚR: Na základě životních zkušeností může každý z nás upřímně dosvědčit, že se v lidech již mnohdy zklamal. Někdy dokonce i v těch nejbližších nebo i v těch, od kterých by to nikdy nečekal. Proto naši jedinou trvalou oporou i útěchou je sám Bůh, jemuž svěřujeme v celistvosti naší existenci. V tom se projev je zralost našeho myšlení, slov a především skutků konaných ve spojení s milosrdným Hospodinem (srov. Iz 63,7-8).

10. Na maličkou chvíli jsem tě opustil, avšak s velkým slitováním se tě znovu ujmu. Ve výbuchu hněvu jsem skryl na chvíli před tebou svou tvář; ve věčné lásce se však nad tebou slituji – praví Hospodin, tvůj vykupitel. ... I kdyby hory ustoupily a pohorky kolísaly, má láska od tebe neustoupí, nezakolísá moje smlouva, která dává pokoj – praví Hospodin, který tě miluje (Izajáš 54,7-10).

SPIRITUÁLNÍ ROZMĚR: V předloženém biblickém textu, který je do jisté míry psán obrazným způsobem, vnímáme Hospodina citlivě chápajícího. Vše svědčí o tom, že není Bohem kamenným, tj. nepřístupným, ale s otevřeným, stále reagujícím postojem, kdy nad to všechno vystupuje do popředí jeho neutuchající, neměnná láska. Je potěšující takto zřetelně “objevit“, že již několik staletí před Kris-

Masopust

Foto: Barbora Wirnitzerová

Masopustní průvod v Kryštofově údolí patří k nejmalebnějším v naší diecézi.

Masopust tvoří nedílnou součást příprav na Velikonoce a přestože v zásadě nejde o křesťanský svátek, je s křesťanským kalendářem zcela propojený. Navíc jde o svátek velmi starý, neboť první písemné zmínky o masopustních oslavách u nás máme již ze 13. století.

Foto: Barbora Wirnitzerová

Zavádějící je už jeho samotný název. Masopust vyvolává pocit, že jde o složeninu ze slov maso a půst, a přitom je to svátek rozpustilého veselí a vesnických zabíjaček. Kromě toho se někde uvádí, že masopust začíná bezprostředně po Epifanii, tedy svátku Tří králů, jinde se drží poslední tři dny před Popeleční středou. Jak se to tedy s masopustem má?

Slovo masopust (a rovněž i krajové fašank) vychází z italského termínu *carne vale* případně *carne levare*, tedy pryč s masem, z kterého se vyvinulo slovo karneval. Konec konců, občas u nás uslyšíte pořekadlo masopust - maso pust.

Masopust patří mezi svátky *de tempore*, tedy zpravidla pohyblivé, spo-

jené s konkrétní dobou a provázané s datem Velikonoc. Končí totiž vždy úterkem před Popeleční středou, kterou začíná čtyřicetidenní půst. A jak již bylo uvedeno, obvykle se masopust slaví pouze poslední tři dny před Popeleční středou, ale celé masopustní období začíná dnem po svátku Tří králů, tedy 7. ledna.

Někdy samotný vrchol masopustu začínal již ve čtvrtek předcházející Popeleční středě. Tento den se označoval jako tučný čtvrtek, kterému často předcházela zabíjačka. Tento den v některých regionech začínaly průvody masek, které vrcholily o masopustním pondělkem a úterkem. V sobotu před masopustní nedělí také bývalo hodně svateb, a to z poměrně pragmatických důvodů - ušetřilo se na výdajích za dvě veselice a navíc, svatby byly v postním období omezené.

A co vlastně lidé masopustem slaví? Hlavní těžiště oslav bylo vždy na vesnicích, protože masopust znamenal zahájení zemědělského roku po období odpočinku. V rámci křesťanské tradice pak masopust představuje jakési rozloučení s běžným životem, neboť postní období neznamená pouze půst fyzický; jeho výrazný duchovní přesah je v rozporu s bujarým veselím. Lidé se tedy ještě na poslední chvíli snažili užít si zábavy a dobře se najíst, než začne období spojené s rozličnými omezeními.

Masopust měl kromě zabíjačkových pochoutek další pokrmy, bez kterých by to nebyl ten pravý masopust. Nikde nesměly chybět napří-

klad koblíhy případně boží milosti, tedy praktické drobné pochoutky, které se daly snadno nabídnout koledníkům. Hlavní masopustní veselice začínala bohatým nedělním obědem, po kterém následovala zábava s tancem, která se často protáhla až do rána. V pondělí se v některých oblastech pořádala tzv. „mužovský bál“ a v úterý zase „babská“. Vrcholem celého masopustu bylo masopustní úterý, kdy obcemi procházely průvody masek doprovázené muzikanty, kteří se často vezli na koňském povozu. V některých místech byl průvod naopak střízlivější, krojovaný. Pojetí masek se většinou meze nekladly, ale nikdy nesměla chybět postava masopusta nebo také caperdy či střapatého, jehož kostým byl šitý z odštířků látek, dále tradiční

Foto: Magdalena W. Dvořáková

medvěd s medvěďákem, klibna, tedy maska kobyly, v severních Čechách označovaná také jako brůna, bába s nůši, Žid, slaměný a spousta dalších. Celý průvod vedl laurf nebo kaprál, často maska biřice, který jako první klepal na dveře domů a zjišťoval, zda je průvod vítán. Masopust končil úterní půlnocí, kdy ponocný zatroubil na roh a rychtář či některý jiný významný představitel obce celou sešlost vyzval, aby se v klidu rozešla, neboť nastala středa a s ní období půstu a kontemplace.

PhDr. Magdalena W. Dvořáková

citované zdroje:

Encyklopedie náboženství, Karmelitánské nakladatelství, Kostelní Vydří 1997.
Frolcová, Věra, Velikonoce v české lidové kultuře, Panorama, Praha 1987.
 Marsa, Jaroslav, *Masopust, postní doba a Velikonoce*. Spomyšelské aktuality č. 4/2004.
 Vondruška, Vlastimil, *Církevní rok a lidové obyčeje*, Dona, České Budějovice 1991.

Hospic sv. Štěpána v Litoměřicích oslavil své 17. narozeniny

V úterý 6. února 2018 sloužil v kapli Hospice sv. Štěpána děkovnou mši svatou litoměřický biskup Mons. Jan Baxant. Koncelebrovali generální vikář Mons. Martin Davídek a děkan litoměřické městské farnosti a duchovní správce hospice, J. M. can. Józef Szeliga. Děkovné mše se účastnila i ředitelka Monika Marková, pracovníci hospice, pacienti a další přátelé. Po skončení obřadu litoměřický biskup požehnal také prostory hospice.

Za 17 let existence doprovodili jeho pracovníci téměř 4000 pacientů v lůžkovém hospici a téměř 200 nemocných v domácím hospici.

Více informací najdete na stránkách: www.hospicilitomerice.cz

Slova Mons. Jana Baxanta z děkovné mše v hospici přinášíme také našim čtenářům:

Moji milí přátelé, nemocní i zdraví, bratři a sestry,

jsem velmi rád, že v našem biskupském městě je hospicový dům, ošetrovatelský ústav či zařízení, do kterého se neodkládají naši vážně nemocní bližní, ale spíše, že je zde společný domov pro ty, kteří jsou zcela odkázáni na pomoc druhých, kde se o ně intenzivně v křesťanském duchu pečuje právě proto, že již jsou na cestě k věčnému domovu. Dovolte mi, abych se na chvíli vložil do situace nemocných a vydal určité svědectví z nedávné doby, kdy jsem se sám stal zcela odkázaným na dobrodiní a obětavou službu nemocničního personálu. Rád bych vám všem chtěl připomenout jen něco málo ze své vlastní zkušenosti nemocného člověka, a to ne proto, že bych chtěl odhlédnout od všech jistě dočasných obyvatelů tohoto domu, ale právě naopak, abych se s nimi sjednotil v myšlenkách, které – předpokládám – mají v srdci stejně jako já. Předně:

1/ přicházející nemoc, ať je to v jakékoli podobě a věku, doléhá vždy jako cizí a nevlídné životní břemeno. V tak neočekávané si-

tuaci sám nemocný nemůže unést často povrchní ujišťování, že bude zase všechno v pořádku. Nemůže být tak, jak bylo dříve. Vážná nemoc působí rány, které se už zcela nezahojí a přináší takové změny stavu, že nelze vždy očekávat jeho náhlý zvrát. Nezodpovědné, protože neupřímné chlácholení, že bude zase lépe, nemocný jen těžko může v duši přijmout jako posilu. Naopak se mu ještě přitíží, protože díky zvýšené citlivosti, již s sebou vážná choroba přináší, dokáže prohlédnout holý fakt neutěšené, ale přece pravdy.

2/ Pravda osvobozuje, ale jedině tehdy, když je vyslovena s nejvyšším možným taktem a v okolnostech přijatelných pro dotyčného vážně, event. nevyлéčitelně nemocného, neboť je to pro něho doslova stav ohrožení. Chceme-li opravdu nemocným pomoci, a o tom jsem, drazí přátelé, pevně přesvědčen, pak musíme vědět, že pacient touží znát celou pravdu o sobě a své nemoci, ale není vždy schopen tuto pravdu přijmout, kdykoliv by se jevilo nám, že je to situace vhodná. Pro nás možná ano, avšak pro něho zatím nikoliv. Balzámem pro nemocného, jakousi vzácnou duchovní myrhou působící jako pohlázení, často účinnější než drahé léky, je naše projevená trpělivost a soucítící pozornost. Nemocný si tím sám ověřuje, že není už odepán a že není jen pořadovým číslem v seznamu kandidátů blížící se poslední hodinky.

3/ Návštěvy nemocných jsou doporučované a věky osvědčené skutky křesťanského milosrdenství. Nemocní lidé ve všech typech zdravotnických i hospicových zařízeních návštěvy vyhlížejí. V době

karantén, a tedy zákazu návštěv, právě v těchto dnech nařízených, jsou nemocní lidé vystaveni mimořádně těžké zkoušce: samotě a opuštěnosti. Podaná ruka, políbení či objetí vlastními lidmi z rodiny, podání čísky vody či i nemocničního čaje, laskavé setření potu z tváře, to všechno jsou vzácné, a přitom tak jednoduché metody bezeslovného projevu lásky a příbuzenství. Jedno při návštěvách je třeba mít na paměti: návštěva, sebestylejší a sebevzácnější, nemá trvat dlouho. Mohla by totiž unavit a třeba i bezděčně rozrušit.

Dále bych rád připojil několik poznámek k vám, resp. nám všem, kteří jsme ochotni nemocným lidem pomáhat a jim profesně a zasvěceně sloužit. Myslím, že jsme se již přesvědčili o pravdivosti a výstižnosti rčení, že „nemocný pochopí nemocného, hříšník hříšníka, postižený postiženého, chudý chudého apod.“ Nicméně bych si opět dovolil podotknout, že se nemusíme nutně a uměle dostávat do pozice nemocného, hřešícího, postiženého a chudého, abychom se domnívali, že jedině tak takovým lidem porozumíme. Pokud se však přesto do podobných situací dostaneme a z nich šťastně vyvážneme, máme výhodu zkušenosti. V této souvislosti předkládám další poznámku:

4/ Když se dostáváme do blízkosti nemocných, buď jako zdravotníci, záchranáři či duchovní pastýři a pastorační asistenti nebo přátelé, event. příbuzní, neměli bychom se nikdy chovat tak, že by jim připadalo, že jsme jako zdraví a silní nad nimi v přesile, v převaze tím, že jim pomáháme a že bez nás by zůstali na holičkách. Je nutné se vyvarovat povýšeného postoje vševědou-

Foto: Martin Davídek

Napsali jste...

Nejkrásnější zážitek

Motto:

Maminka! Ta stále na nástupišti loučení a nakonec sama.

Vladimír Holan

Když jsem dostal pozvánku na znovu vysvěcení obnoveného kostela svatého Martina v Markvarticích, věděl jsem, že tam pojedou potřást pravicí obnovovateli chrámů v litoměřické diecezi Marcelu Hrubému.

Věděl jsem, že uslyším mnoho hezkých slov. Pro mne ten nejkrásnější zážitek přišel až na závěr slavnosti. Byla to slova nejdůležitější. Od oltáře zaznělo poděkování mamince Marcela Hrubého: „Kdyby nebylo maminky, která svému synu dala život, nebyl by mezi námi.“ Nebyl by mezi námi člověk, kterého naší diecezi může závidět leckterá druhá.

Nějak se mi nedařilo dočkat se ho před kostelem. Už jsem se vzdal myšlenky o podání ruky a předání pozdravů od přátel z Ml. Boleslavi. Až přeci. Kolem zdí sakristie jdou dvě postavy. Maminka a její syn, který uzavřením sakristie, uzavřel slavnost vysvěcení kostela.

Vydal jsem se jim vstříc a maminka mi podala ruku spolu se stravenkou s pozváním na společný oběd. Potom jsem měl možnost poblahopřát Marcelovi k dokončení díla.

Od toho okamžiku mne pronásledovala básníková slova. Je to zvláštní přirovnání: „Maminka! Stále na nástupišti loučení a nakonec sama.“

Sama čekající na syna až se jí vrátí z Doubice, Jetřichovic, z Horního Prysku, Mařenic, ze Srbské Kamenice, Velké Bukoviny. Přijíždíval rychlíkem (protože bylo málo času) nákladním vlakem (přivázel mamince podklady pro vyúčtování). Přijíždíval pozdním nočním vlakem (obtěžen starostmi, které jen mamince je možné svěřit).

Vladimír Holan v básni dále píše: „Maminka vstoupí, nejmenšími dveřmi, když je nám zle.“ A já jsem se zapomněl zeptat: „Ze které stanice se Marceli zase vrátíš ke své mamince?“

František Němeček, Mladá Boleslav

cího všeznalce. Už jsem se zmínil o tom, že nemocní ve své nemoci jsou obdařeni jakousi zvláštní citlivostí, kvůli které mohou trpět víc, než to objektivně navenek vypadá. Ona citlivost nemocných brzy rozpozná přetvářku a faleš přehnaného a jen povrchního zájmu. Péči o nemocné, včetně našich návštěv, prosím, chápejme jako ohleduplnou pokornou službu s vědomím, že smíme asistovat člověku, jehož nesmrtelná duše již brzy spatří Pána. A nečekejme vděk a uznání.

5/ Stane se, že přijdeme k lůžku nemocného a on spí. Spánek, říká se, je nejlepší lék. Já jen dodávám: usínání s čistou duší je mimořádně léčivé. Je opravdu moudré a rozumné nemocného za každou cenu násilím budit? Pomímám skutečnost lékařské vizity. Při ní pacient pochopitelně musí být v bdělém stavu. Mám na mysli skutečnost klidného režimu spánku, při němž se těžleccos hojí a uzdravuje. Nejsme to přece jen my, i když bychom byli pokládáni i za ideální služebníky, kteří musejí nemocnému něco veledůležitého sdělit. Ve spánku může promlouvat i Bůh tak, jak promlouval ke spícím sv. Josefovi. Co lze nad spícím nemocným učinit vždy, je zamyšlení nad naším životem, propojené s tichou modlitbou za dotyčného nemocného, za ošetřující personál, ale i za sebe a šťastnou hodinku smrti.

6/ Při zamyšlení nad našimi nemocnými a všemi ošetřujícími, nad rozmanitými zdravotnickými zařízeními včetně hospiců a domovů důchodců bych rád připomenul

i otázku materiálního zabezpečení, tedy problematiku financování, ač by se někomu mohlo zdát, že to s touto mší svatou nemá nic společného. Je zřejmé, že zodpovědným činitelům za zdravotnickou oblast, v to zahrnující i zdravotní pojišťovny, dlouhodobě chybí objektivní vhled do konkrétních, mnohdy tak kritických situací nemocných a jejich ošetřujících. Není možné zakrývat skutečnost, že lékařské povolání je ve společnosti sice hodnoceno eminentně, ale platební ohodnocení je chabé. Podobně je tomu i u zdravotních sester a pomocného personálu. A zde, v našem hospici, se až stydím vyslovit smutnou pravdu, že tolikrát slibovaný zákon o hospicové péči stále neexistuje, a proto jste vy, hospicovní zaměstnanci, odkázáni do značné míry na štědrost dárců a dobrodinců, kteří hospic sice velkoryse podporují, ale tím samým šetří stát a jeho sociální fondy. Jediné, co bych ještě poznamenal v určitém paradoxu předchozího konstatování, je, že dostatek financí, o přemíře ani nemluví, může okorávat naši pohotovost ke službě, i když zase nedostatečné zabezpečení vaši službu podlamuje.

Závěrem proto chci poděkovat vám všem, že se nenecháváte odradit od dobrého díla pomoci potřebným, a současně prosím našeho dobrého Pána Boha, aby vám odměnil to všechno, co konáte tiše, věrně a obětavě s dobrým úmyslem jako nástroje v ruce Boží. Jste ve službě trpícím nemocným v excelentní pozici: jste s nimi jakoby v předsíni u pomalu se otvírajících dveří. Za nimi už je jen Bůh sám.

Foto: Martin Davídek

Pro úplnost Zdislava přináší i přehled o diecézních setkání mládeže litoměřické diecéze, které se konaly až do roku 2013 dvakrát ročně, a to jedenkrát v Litoměřicích a jednou na nějakém jiném místě. Od roku 2013 pak otec biskup Jan zredukoval počet diecézních setkání z důvodu náročné organizace na jedenkrát za rok.

Velice důležitá jsou také motta pro jednotlivá setkání, která reflektují aktuální potřeby církve i diecéze. Lze popřát, aby se i v roce 2018 Diecézní setkání mládeže vydařilo a aby všichni jeho účastníci se vzájemně posílili ve víře.

Přehled diecézních setkání mládeže litoměřické diecéze

	Datum	Rok	Místo	Motto	Odkaz
1.	7.4.	1990	Litoměřice	<i>Bůh vás má všechny nesmírně rád, přinášejte tuto lásku všem, se kterými se setkáte.</i>	biskup Josef Koukl
2.	15.9.	1990	Litoměřice	<i>Matka Bolestná nás učí – že pro ty, kteří milují Boha, i utrpení prospívá k dobrému.</i>	biskup Josef Koukl
3.	23.3.	1991	Ústí nad Labem	<i>Přijali jste Ducha, který vás učinil Božími syny.</i>	Řím 8, 15
4.	26.10.	1991	Ústí nad Labem	<i>Za chrámy zničené srdce mé přijmi Pane můj</i>	část písně R.D. Pavla Jančíka
5.	11.4.	1992	Česká Lípa	<i>Jděte do celého světa a hlásejte evangelium.</i>	Mk 16, 15
6.	24.–25.10.	1992	Liberec	<i>Přišel jsem, aby měly život a měly ho v hojnosti.</i>	Jan 10, 10
7.	3.4.	1993	Litoměřice	<i>Přišel jsem, aby měly život a měly ho v hojnosti.</i>	Jan 10, 10
8.	8.–10.10.	1993	Liběšice u Žatce	<i>Já jsem světlo světa.</i>	Jan 8, 12
9.	25.–27.3.	1994	Jablonec nad Nisou	<i>Jako Otec poslal mne, tak i já posílám vás.</i>	Jan 20, 21
10.	15.10.	1994	Litvínov	<i>Jako Otec poslal mne, tak i já posílám vás.</i>	Jan 20, 21
11.	8.4.	1995	Trmice	–	
12.	21.10.	1995	Česká Lípa	–	
13.	30.–31.3.	1996	Litoměřice - divadlo	<i>Pane, ke komu půjdeme? Ty máš slova věčného života...</i>	Jan 6, 68
14.	12.10.	1996	Teplice	<i>Pane, ke komu půjdeme? Ty máš slova věčného života...</i>	Jan 6, 68
15.	22.3.	1997	Litoměřice - divadlo	<i>Mistře, kde bydlíš? Pojďte a uvidíte.</i>	Jan 1, 38 – 1, 39
16.	11.10.	1997	Osek u Duchcova	<i>Mistře, kde bydlíš? Pojďte a uvidíte.</i>	Jan 1, 38 – 1, 39
17.	4.4.	1998	Litoměřice	<i>Duch Svátý vás všemu naučí.</i>	Jan 14, 26
18.	10.10.	1998	Děčín	<i>Mluv, Hospodine, tvůj služebník slyší.</i>	1Sam 3, 9
19.	27.3.	1999	Litoměřice	<i>Otec vás miluje</i>	Jan 16, 27
20.	15.–17.10.	1999	Liberec	<i>Budete mými svědky až na konec země.</i>	Sk 1, 8
21.	15.4.	2000	Litoměřice	<i>Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi.</i>	Jan 1,14
22.	20.–22.10.	2000	Bohosudov	<i>Buďte svatými třetího tisíciletí!</i>	Jan Pavel II.
23.	6.–7.4.	2001	Litoměřice	<i>Kdo chce jít za mnou, ať zapře sám sebe, den co den bere na sebe svůj kříž a následuje mě.</i>	Lk 9, 23
24.	12.–13.10.	2001	Hrádek nad Nisou	<i>O svátosti smíření v mém životě</i>	
25.	22.–23.3.	2002	Litoměřice	<i>Vy jste sůl země... Vy jste světlo světa.</i>	Mt 5, 13 – 5, 14
26.	19.10.	2002	Louny	<i>Jděte do celého světa a hlásejte evangelium.</i>	Mk 16, 15
27.	11.–12.4.	2003	Litoměřice	<i>To je tvá matka!</i>	Jan 19, 27
28.	7.–9. 11.	2003	Mladá Boleslav	<i>Dá se modlit jinak než slovy? Samozřejmě... Chcete vědět jak?</i>	
29.	2.–4.4.	2004	Litoměřice	<i>Chceme vidět Krista.</i>	srov. Jan 12, 21
30.	16.10.	2004	Jirkov	<i>Setkání s Kristem ve svátostech</i>	
31.	19.3.	2005	Litoměřice	<i>Přišli jsme se mu poklonit...</i>	Mt 2, 2
32.	22.10.	2005	Přepaře u Turnova	<i>Se vzpomínkou na SDM v Kolíně nad Rýnem</i>	
33.	8.4.	2006	Litoměřice	<i>Svítilnou mým nohám je tvé slovo, světlem na mé stezce.</i>	Žl 119, 105
34.	21.10.	2006	Liberec	<i>Svítilnou mým nohám je tvé slovo, světlem na mé stezce.</i>	Žl 119, 105
35.	30.–31.3.	2007	Litoměřice	<i>Jako jsem já miloval vás, tak se vy milujte navzájem</i>	Jan 13, 34
36.	13.10.	2007	Teplice	<i>Tajemství lásky</i>	
37.	14.–15.3.	2008	Litoměřice	<i>Duch svatý – dárcé života, člověk jako Boží stvoření</i>	a motto 23. SDM - Sk 1, 8
38.	10.–12.10.	2008	Příchovice	<i>Dostanete sílu Ducha svatého, který na vás sestoupí, a budete mi svědky.</i>	Sk 1, 8
39.	3.–4.4.	2009	Litoměřice	<i>Máme naději v živém Bohu.</i>	1Tim 4, 10
40.	11.–16.8.	2009	Příchovice	<i>I vy buďte živými kameny, z nichž se staví duchovní dům.</i>	1Petr 2, 5
41.	26.–27.3.	2010	Litoměřice	<i>Mistře dobrý, co musím dělat, abych dostal věčný život?</i>	Mk 10, 17
42.	8.–10.10.	2010	Raspenava – Heřmanice – Frýdlant	<i>aneb pokračování 10. pěší pouti mládeže</i>	vztyčení kříže na místě povodní v Heřmanicích
43.	15.–16.4.	2011	Litoměřice	<i>V Kristu zapustte kořeny, na něm postavte základy, pevně se držte víry</i>	Kol 2, 7
44.	8.–9.10.	2011	Doksany	<i>Vzpomínky na SDM v Madridu a sv. Anežka</i>	
45.	30.–31.3.	2012	Litoměřice	<i>Radujte se stále v Pánu!</i>	Flp 4, 4
46.	13.–14.10.	2012	Ústí nad Labem	<i>K roku víry – udělejme krok víry</i>	
47.	22.–23.3.	2013	Litoměřice	<i>Jděte ke všem národům a získávejte mi učedníky.</i>	Mt 28, 19
48.	19.–20.10.	2013	Mladá Boleslav	<i>Jděte ke všem národům a získávejte mi učedníky.</i>	Mt 28, 19
49.	11.–12.4.	2014	Litoměřice	<i>Blahoslavení chudí v duchu, neboť jejich je nebeské království</i>	Mt 5, 3
50.	27.–28.3.	2015	Litoměřice	<i>Blahoslavení čistého srdce, neboť oni budou vidět Boha</i>	Mt 5, 8
51.	18.–19.3.	2016	Litoměřice	<i>Blahoslavení milosrdní, neboť oni dojdou milosrdenství</i>	Mt 5, 7
52.	7.–8. 4.	2017	Litoměřice	<i>Veliké věci mi učinil ten, který je mocný</i>	Lk 1, 49
53.	23.–24.3.	2018	Litoměřice	<i>Neboj se, Maria, neboť jsi našla milost u Boha.</i>	Lk 1,30

Zprávy z diecéze

Zástupci diecéze se účastnili uvedení do úřadu nového děkana KTF UK

Nestává se příliš často tak výjimečná událost, jakou je slavnostní předávání funkce děkana Katolické teologické fakulty Univerzity Karlovy. Ve středu 31. ledna 2018 se taková vzácná událost odehrála v kostele Panny Marie před Týnem na Starém Městě pražském. Slavnost uspořádal dnes již bývalý děkan ThLic. Prokop Brož, Th.D., který po osmi letech předal svou funkci.

Při slavnostním aktu byl rektorem Univerzity Karlovy prof. MUDr. Tomášem Zimou, DrSc., MBA uveden do funkce nového děkana fakulty prof. PhLic. Vojtěch Novotný, Th.D.

Foto: Dominik Faustus

Slavnostní liturgii, které se kromě vzácných hostů zúčastnil také litoměřický biskup Mons. Jan Baxant a generální vikář litoměřické diecéze Mons. Martin Davídek, předsedal Velký kancléř Katolické teologické fakulty Mons. Dominik kardinál Duka OP. Ten se ve své řeči zmínil mimo jiné o absenci náboženské výuky na základních a středních školách i důležitosti změn v tomto směru.

Redakce

Výsledky 6. ročníku výtvarné soutěže: „Namaluj svého anděla“

V letošním roce proběhl již 6. ročník soutěže Namaluj svého anděla, do které přišlo úžasných 574 dílek od dětí z celé republiky.

Komise ve složení PhDr. Radka Růžičková, Ph.D., náměstkyně primátora Statutárního města Teplice, Mgr. Kateřina Barabášová z Výtvarné dílny v Teplicích a Marie Stará ze Salesiánského střediska Štěpána Trochty nakonec rozhodla následovně:

I. kategorie: děti předškolního věku

1. místo - Štěpánka Rejtharová, 91. MŠ Plzeň

2. místo - Daniel Bradáč, Salesiánské středisko mládeže - dům dětí a mládeže Brno-Líšeň

3. místo - Amálie Kolářová, Salesiánské středisko mládeže - dům dětí a mládeže Brno-Líšeň

II. kategorie: žáci 1. stupně ZŠ

1. místo - Deniska Burešová, ZUŠ Svitavy

2. místo - Rameen Afzal, ZŠ Teplice, U Nových lázní

3. místo - Karolína Zimová, Školní družina ZŠ J. Pešaty, Duchcov

III. kategorie: žáci 2. stupně ZŠ, studenti a dospělí

1. místo - Viktorie Veverková, ZŠ Antonína Sochora, Duchcov

2. místo - Martina Cvačková, ZUŠ Přeštice

3. místo - Bárt Kačírek, Gymnázium J. V. Jirsíka, České Budějovice

Zároveň byly uděleny dvě zvláštní ceny poroty, a to:

Školní družině při ZŠ Ledeč nad Sázavou a Domovu Petra Mačkov

Pokud se chcete krásnými výtvary dětí potěšit, od 1. března jsou k vidění v OC Teplice, nám. Svobody (nedaleko KFC).

Redakce

Svatovalentinská poutní mše v Novosedlicích

V kostele sv. Valentina v Novosedlicích se 11. února 2018 konala svatovalentinská poutní mše (v den svátku Panny Marie Lurdské a Světového dne nemocných) u příležitosti svátku sv. Valentina (14. února).

Slavnostní mši celebroval litoměřický biskup Mons. Jan Baxant, koncebroval P. Patrik Maturkanič, který je administrátorem novosedlické farnosti.

Foto: Petr Macek

Mons. Jan Baxant promluvil ve své homilii o sv. Valentinovi, mučedníkovi a biskupovi, který „inspiroval své současníky k dobrým skutkům, dával osobní příklad opravdovosti a statečně hájil Kristovy životní zásady, i když se tím vydával na jistou smrt“.

Poukázal ve svých slovech také na to, že nebezpečí mučednické smrti nikdy neodradilo všechny ty, kteří kdy vydávali svědectví o Kristu. „Zaleželo jim totiž na proměně světa. Prolévaná krev světců a světic posvěcuje zem, jinak mnohdy pustou a znesvěcenou

Foto: Milena Davídková

zlem a lidskými vědomými hříchy, a vkládá mimořádnou duchovní vládu k tomu, aby v budoucnosti se stala zemí plodnou a úrodnou, vskutku oduševnělou, tedy opět posvěcenou,“ dodal Mons. Jan Baxant.

Redakce

Také v litoměřické diecézi byla Tříkrálová sbírka úspěšná

Výtěžek Tříkrálové sbírky v litoměřické diecézi činil v letošním roce **2 901 608 korun**. V rámci litoměřické diecéze koledovalo celkem 24 různých charit a farností, díky nimž se podařilo vykoledovat o více než půl milionu vyšší částku než v předešlém roce (TS 2017 - 2 349 405 korun). Celkem 940 pokladniček plnili koledníci v průběhu prvních čtrnácti dnů roku 2018. „Všem dárcům i koledníkům a dobrovolníkům Tříkrálové sbírky patří náš veliký dík a obdiv. Bez jejich ochoty a nadšení by se tato akce nikdy nemohla uskutečnit,“ děkuje Růžena Kavková, ředitelka Diecézní charity Litoměřice. Poděkování pro koledníky si připravila litoměřická Diecézní charita také v sobotu 27. 1., kdy si mohli zdarma přijít zabruslit na litoměřický zimní stadion. Letošní výtěžek pomůže například tříletému Toníkovi z Jirkova s dětskou mozkovou obrnou, kterému umožní pobyt v rehabilitačních lázních, jenž nehradí pojišťovna, nebo zakoupením notebooku chlapci z Libochovic, který po těžké nemoci zůstal upoután na invalidní vozík a často komunikuje se školou z doma.

Podrobné výsledky sbírky jsou zde: <http://www.trikralovasbirka.cz/vysledky/>

Edith Vlčková, DCH Lm

„Děti seznamujeme s křesťanskými tradicemi a na spousty situací, které během dne vzniknou, jim nabízíme křesťanský pohled, to jsou zásady, kterých se držíme,“ vysvětluje Jaroslav Striženec, ředitel Česko-německé mateřské školy sv. Zdislavy v Litoměřicích.

Česko-německá mateřská škola sv. Zdislavy v Litoměřicích

V roce 2014 zřídilo Biskupství litoměřické církevní mateřskou školu, která při výchově dětí vychází z křesťanské etiky a zároveň se děti snaží seznamovat s němčinou. Školku provozuje Diecézní charita Litoměřice, v jejíž budově školka také sídlí (ulice Kosmonautů 2022, Litoměřice).

„Do školky se může přihlásit kdokoli. To, že při výchově dětí vycházíme z křesťanských zásad, nijak nepodmiňuje, že by rodiny, které k nám děti přihlašují, musely být věřící, to v žádném případě,“ vysvětluje Jaroslav Striženec, ředitel zařízení, a dodává: „Děti seznamujeme s křesťanskými tradicemi a na spousty situací, které během dne vzniknou, jim nabízíme křesťanský pohled, to jsou zásady, kterých se držíme.“

Při výchově se ve „Zdislavě“ snaží děti seznámit také s němčinou, nezaměřují se ale přímo na výuku. Děti čas od času slyší německé slovíčko, či frázi, naučí se německou říkanku, poslechnou si německou písničku, starší děti jsou schopné reagovat na německý pozdrav. „Naším cílem není naučit děti mluvit německy. Většina ze stávajících dětí má problémy s češtinou, ta je pro nás prioritní. S němčinou se snažíme děti jen seznamovat, učíme je poslouchat cizí jazyk a příležitostně jim představovat německou zemi. Měli jsme tu také několik dní paní, která s dětmi komunikovala jen německy. Chceme, aby děti poznaly, že kousek od nás žijí lidé, kteří komunikují

jiným jazykem, a to si myslím, že v tomto věku bohatě stačí,“ říká pan Striženec.

Do školky mohou nastoupit děti od dvou do sedmi let (od dvou let ale pouze v případě, že již nenosí pleny). Maximální kapacita školky je 24 dětí. Školné činí 2000 Kč bez stravy. Školka je otevřená od 6.30 a nejpozději si děti rodiče vyzvedávají v 16.30.

A jak ředitel Striženec vidí budoucnost školky: „Mám velkou radost z toho, že se během relativně krátké doby podařilo školku zcela naplnit. Často se k nám přihlašují děti na základě doporučení stávajících rodičů, což doufám svědčí o tom, že jsme se v Litoměřicích zařadili mezi předškolní zařízení, která mají dobré jméno. Věřím, že se nám v budoucnu podaří tuto prestiž jen zlepšovat.“

Zápis pro příští školní rok proběhne v této Česko-německé mateřské škole 30. dubna 2018 v době od 10.00-12.00 a pak od 14.00 do 17.00 hodin.

Bližší informace o školce mohou zájemci získat u ředitele Jaroslava Strižence na telefonním čísle 733 755 808 nebo na e-mailu: skolkazdislava@centrum.cz.

Školka vznikla za podpory Státního zemědělského intervenčního fondu, který v rámci „Programu rozvoje venkova ČR“, přispěl na vybavení školky částkou téměř 500.000 Kč.

Autor: Edith Vlčková

Česko - německá
mateřská škola
sv. Zdislavy

BISKUPSTVÍ
LITOMĚŘICKÉ

Foto: L. Kotek

Foto: Archiv DCH

Foto: Archiv DCH

Foto: L. Kotek

Foto: Archiv DCH

Kontakt: www.skolka-zdislava.cz

Farní charita dává šanci lidem bez domova

Farní charita Litoměřice pomáhá lidem bez přístřeší prostřednictvím Střediska sociální prevence a humanitární pomoci. Jedním z nich je i pan Jan, který nyní bydlí v azylovém domě.

„Jmenuji se Honza a jsem bez domova už 13 let. Zpočátku jsem bydlel na různých ubytovnách. Pracoval jsem jen brigádně. Hodně jsem pil. Stal se ze mě alkoholik. Když jsem přišel o brigádu a o ubytování, cestoval jsem. V Lovosicích jsem se dostal do noclehárny Charity. Začal jsem zase pracovat. Našel jsem si brigádu na poli. Na poli mě to baví, je tam klid. Pak mi nabídli byt v Azylovém domě v Litoměřicích. Nabídku jsem využil a začal jsem konečně bydlet. Za nějaký čas

jsem si našel i partnerku, se kterou jsem se přestěhoval na ubytovnu. Jenže nám to nějak neklapalo. No a já začal ještě víc pít. Měl jsem hrozné problémy. Zavola jsem opět do Azylového domu, zda mě můžou ubytovat. Dali mi druhou šanci. Byl jsem strašně rád. Sociální pracovníce mi pomohly s vyřízením dávek hmotné nouze a s léčbou závislosti na alkoholu, za což jim moc děkuju. Už nepiju, je to půl roku a jsem za to vděčný! Opět pracuju v zemědělství. Mám tu práci rád. Alkohol nechci ani vidět! Teď si budu šetřit na jiné bydlení, na nějaký podnájem. Moc děkuju sociálním pracovníkům, kteří mi tak pomohli. Cítím se jako jiný člověk!“

Do loňského roku provozovala litoměřická Farní charita služby v budově, která byla v nájmu od Města Litoměřice. Od září 2017 je budova v majetku Farní charity, a to zejména díky financování z EU, veřejných prostředků, ale také díky německé nadaci Renovabis.

Budovu do vlastnictví se Charita rozhodla koupit v souvislosti s připravovanou novelou sociálního zákona, podle které by zmiňované Středisko nesplňovalo standardy. Podala tedy prostřednictvím Regionální

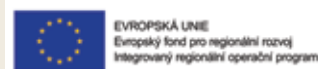

Rozvojové Agentury ÚK žádost o dotaci na projekt Středisko sociální prevence a humanitární pomoci, CZ.06.2.56/0.0/0.0/16_040/000215, jež byl podpořen ve výši 95 % z celkových způsobilých výdajů. Projekt tvoří 2 etapy. První etapa, v níž byla pořízena budova, je ukončena. Ve druhé bude Středisko vybaveno novým nábytkem a zakoupen automobil pro terénní službu.

„Bez modernizace budovy bychom službu dál provozovat nemohli. V následujících letech tedy plánujeme rekonstrukci Střediska podle plánovaných standardů. Děkujeme všem, díky nimž můžeme pomáhat i nadále,“ říká Roman Striženec, ředitel Farní charity Litoměřice.

www.fchlhm.cz

Autorka článku i fotografií: Dana Puškárová

Nejhezčí koruna byla z Libochovic

Vítězkou soutěže o nejhezčí tříkrálovou korunu se stala žákyně ze Základní školy J. E. Purkyně Libochovice.

Soutěž o nejhezčí tříkrálovou korunu proběhla na Diecézní charitě Litoměřice již podeváté. Letos se do soutěže přihlásilo celkem 37 korun, které vyrobili žáci ze Základních škol v Českých Kopistech, Chodounech, Libochovicích, Podsedicích a Třebenicích.

Po zhodnocení komise složené z pracovníků Charity obsadila první místo Alice Kristýna Veselá z Libochovic, která se do soutěže přihlásila s hned třemi soutěžními korunami - a vyplatilo se. Druhé místo putovalo do Podsedic třetířádkovi Ondrovi Hájkovi. V Podsedicích se radovali i ze třetího místa, a to zásluhou žákyně čtvrté třídy Ester Zimové.

„Opět jsme se v rámci soutěže setkali s novými nápady. Děti jsou rok od roku originálnější. Těší nás také velká účast v soutěži. Před pár lety jsme dokonce museli přistoupit již k předvýběru na ško-

lách, scházelo se nám tu více jak stovka korun, a to se pak těžko vybíralo,“ hodnotí soutěž Veronika Vedejová, koordinátorka Tříkrálové sbírky v litoměřické diecézi.

Všichni účastníci soutěže byli odměněni sladkostí a výhercům byly předány diplomy a další věcné ceny. „Věříme, že se příští rok přihlásí nejen do soutěže, ale také ke koledování opět více dětí,“ dodává paní Vedejová.

Výherní tříkrálové koruny

Více na: www.trikralovasbirka.cz

I. místo

II. místo

III. místo

Karmelitánské nakladatelství • Mírové nám. 15, Litoměřice
www.kna.cz • e-shop: www.ikarmel.cz

Józef Augustyn

Příprava na svátost smíření (2. vydání)

Autor nám vysvětluje, co je svátost smíření a jak se na ni připravit, abychom ji prožili dobře. Setkávání s odpouštějící a uzdravující Boží láskou se nám pak stane zdrojem pokoje a radosti.
brož., 64 s., 69 Kč

Anselm Grün

Otče, odpusť jim

Sedm Ježíšových slov na kříži

Právek křesťanů po staletí rozjímají o posledních Ježíšových slovech na kříži, vždyť se nás hluboce dotýkají. Anselm Grün nám nabízí vynikající pomůcku k postní duchovní obnově.
brož., 112 s., 199 Kč

Jack Frost

Zakusit Otcovo objetí

Autor popisuje své setkání s Bohem i to, jak radikálně proměnilo jeho manželství, rodinu i duchovní službu. Současně odhaluje problémy, které mohou člověku bránit prožívat důvěrný vztah s Bohem jako milujícím Otcem.
brož., 244 s., 349 Kč

Milada Jiřina Burgerová

Modlitba s Terezíí od Ježíše

Svatá Terezie měla mimořádný dar ukazovat na krásu vnitřního života, přivádět druhé lidi k Bohu a k modlitbě a uvádět do tajemství života s ním. Svě nadšení a fascinaci Bohem přenášela i na druhé.
váz., 424 s., 349 Kč

Franco di Mare

Lovil smrt, našel život

Nový začátek vyhořelého reportéra v Sarajevu

Do obleženého Sarajeva je roku 1992 vyslán jako válečný zpravodaj Marco de Luca, aby zprostředkoval dramatický konflikt divákům italské televize. Nečekané setkání s osiřelým děvčátkem mu změnil život.
brož., 224 s., 349 Kč

Juraj Vojtáš

Odvážné srdce

Příběh chlapce z divočiny, který se vydá zachránit dívku Caru před temnými silami. Jeho otec má jako jediný sílu postavit se smrtícím nestvůřám. Skrývá přitom před synem velké tajemství...
brož., 304 s., 349 Kč

■ Kanovnícké nešpory, Litoměřice, každou neděli

Katedrála sv. Štěpána, 17.00 hodin. Katedrální kapitula u sv. Štěpána v Litoměřicích zve na společnou modlitbu nešpor, která se koná každou neděli. Všichni zájemci o modlitbu jsou vítáni.

■ 53. Diecézní setkání mládeže, Litoměřice, 23. 3. – 24. 3. 2018

Motto: „Neboj se Maria, neboť jsi našla milost u Boha.“ (Lk 1,30)
Příhlášky a další informace na: www.dcm1.cz

■ Koncert duchovní hudby, Krásná Lípa, 24. 3. 2018

Kostel sv. Maří Magdalény, 18.00 hodin. Koncert duchovní hudby, vystoupí pěvecký sbor Scandula. Program: F. Liszt – Christmas Oratorio No. 3: Stabat Mater speciosa.

■ Komentovaná prohlídka, Rumburk, 28. 3. 2018

Loreta, 17.00 hodin. Komentovaná prohlídka obrazů křížové cesty a kaple Svatých schodů. Rezervace možná na tel.: +420 604 555 922. Vstupné dobrovolné.

■ Velikonoční triduum a hod Boží v Hejnicích, Hejnice, 29. 3. – 1. 4. 2018

Z programu: liturgie a duchovní vedení R.D. Pavel Andrš, farář hejnický, na Zelený čtvrtek autorské čtení a diskuse na téma židovské a křesťanské pojetí Velikonoc, host: Růt Sidonová, na Bílou sobotu poutě do okolí Hejnic. Možnost ubytování. Příhlášky zasílejte do 23. března na adresu: Klášter Hejnice – MCDO, Klášterní 1, 463 62 Hejnice nebo na e-mail: mcdo@mcdo.cz; Informace na tel.: 482 360 211; www.mcdo.cz

■ Koncert, Levín, 1. 4. 2018

Kostel Povýšení sv. Kříže, 17.00 hodin. Pásmo instrumentálních skladeb na handpanový nástroj v podání Juraje Hellebrandta

■ Nikodémova noc, Raspenava, 6. 4. 2018

Kostel Nanebevzetí Panny Marie, 18.00 hodin. Každý první pátek v měsíci. Litanie, čtení z Písma sv., tichá adorace, možnost přistoupit ke svátosti smíření, společná modlitba růžence a na závěr svátostné požehnání. Nikodémova noc je především setkáním s Ježíšem v eucharistii - tehdy totiž můžeme dostat odpovědi i na to, co se zdá být temné v našem životě, jako Nikodém, který v noci přišel za Ježíšem, aby se ho zeptal (srov. Jan 3,1-21).
www.nikodemovanoc.cz, www.farnost-hejnice-raspenava.netstranky.cz

■ Eucharistická pouť za kněžská a řeholní povolání, Doksany, 6. 4. 2018

Klášterní kostel Narození Panny Marie, 19.30 hodin. Každý první pátek v měsíci se v klášterním kostele v Doksanech koná eucharistická pouť za kněžská a řeholní povolání. Od 19.30 hodin modlitba růžence, ve 20.00 hodin mše svatá, poté adorace, eucharistický průvod a svátostné požehnání.

■ Varhanní koncert, Mladá Boleslav, 12. 4. 2018

Kostel Nanebevzetí Panny Marie, 19.00 hodin. Daniela Valtová Kosinová – varhany, Jarmila Kosinová – mezzosoprán, Jan Potměšil – recitace. Na programu jsou skladby J. S. Bacha, J. D. Zelenky a G. B. Pergolesiho.

■ Poutní mše sv. ke cti Panny Marie, Mariánské Radčice, 13. 4. 2018

Poutní kostel Panny Marie Bolestné, 16.00 hodin. Vždy 13. dne v měsíci. Pokud vychází 13. na neděli, koná se tato bohoslužba v sobotu 12. Více o poutním místě na www.maria-ratschitz.de

■ LORETA RUMBURK

Pobožnosti křížové cesty v Loretě Rumburk, ambit Lorety Rumburk, 16. 2. až 30. 3. 2018

Období půstu před příchodem Velikonoc patří v Loretě Rumburk pobožnostem křížové cesty. V ambitu Lorety se v postním období konají od 16. února do 23. března 2018, vždy v pátek od 16.00 hod. Od 17.00 hod. na ně navazuje mše sv. v loretánské kapli.

Komentovaná prohlídka obrazů křížové cesty a kaple Svatých schodů, 28. 3. 2018

Loreta, od 17 do 18 hodin
Rezervace možná na tel. +420 604 555 922. Vstupné dobrovolné

Na Velký pátek 30. 3. 2018 v 15.00 hod.

proběhne v kapli Svatých schodů pobožnost Svatých schodů. O Velkém pátku je v Loretě otevřeno od 9.00 do 16.00 hod.

Pobožnosti křížové cesty pořádá Římskokatolická farnost – děkanství Rumburk.

Více: <http://www.loretarumburk.cz/akce/poboznosti-krizove-cesty-v-lorete-rumburk/>

Výstava Svatá země – Izrael, 1. 3. - 31. 3. 2018

Výstava velkoformátových fotografií Zdeňka a Evy Porubových. Komentovaná prohlídka výstavy ve čtvrtek 1. 3. 2018 od 16.30 hod. Od 17.00 hod. následuje přednáška v Městské knihovně Rumburk.

Obnova křížových cest Šluknovska, duben - květen 2018

Historie křížové cesty v Rumburku. Obnova křížových cest na Annabergu, v Brtníkách, na Jáchymu a v Království. Přípravuje ŘKF Rumburk

Proglas je možné v litoměřické diecézi naladit na frekvenci **97,9 FM z Ještědu**. Vysílání rádia můžete najít také v nabídce kabelových společností po celém území naší republiky, naladit prostřednictvím internetu nebo skrze satelit. Informace najdete na www.proglas.cz. Jestliže máte zájem dostávat zdarma podrobný program vysílání Proglasu přímo do vaší e-mailové schránky, stačí o něj požádat na adrese redakce@proglas.cz. V postní době zařazujeme modlitbu **růžence – v pondělí** (světla) a **ve středu** (slavný) **v 18.00**, a **v úterý** (bolestný) a **v pátek od 22.30** (bolestný) a **v sobotu od 20.30** (světla).

K modlitbě **Křížové cesty** se můžete v postní době připojit ve středu a v pátek krátce po 15. hodině.

Z programové nabídky:

Magdalena Strejčková bývala během své rodičovské dovolené pravidelnou posluchačkou Kafemlýnku. Pak také byla několikrát hostem a teď přijde znovu představit svou knihu fejetonů na rodinná témata s příznačným názvem „Máma na roztrhání“. Dozvíte se, jak zvládla zařídít vydání knížky, o čem psala a jak zvládá středověk svého života v manželské a rodičovské roli. Rozhovor s ní připravila Irena Kintrová, zachytíte jej v úterý **20. března v 9.30 hodin**.

V relaci **Křestan a svět** letos zachytíte cyklus rozhovorů s křesťanskými podnikateli. Premiéru budou mít každou poslední neděli v měsíci v 17.00. Povídání má podobu svědectví. Podnikatelé sdílí své osobní příběhy, které se kromě jejich tvrdé práce dotýkají jejich zrání ve víře a vztahů v rodině. Nedílnou součástí rozhovorů je i zamyšlení nad principy křesťanského podnikání podle Desatera. S našimi hosty také otevíráme Matoušovo evangelium, abychom nad ním rozjímali, nakolik se Boží slovo projevuje v jejich životě a podnikání. **25. března v 17.00** bude hostem pořadu zakladatel společnosti J.I.P. pro firmu Jiří Jemelka.

Společenství z Křešic u Litoměřic spolu s místním duchovním správcem P. Jaroslavem Střížem zve všechny, kdo chtějí adorovat a prožívat mariánsky laděný modlitební program na **pravidelné sobotní celonoční adorace**, které se konají **každou sobotu od 19.30 do ranních hodin** v křešickém kostele sv. Matouše.

Do Křešic existuje, kromě příjezdu po silnici, také dobré vlakové spojení.

NAKLADATELSTVÍ A KNIHKUPECTVÍ PAULÍNKY

On-line knihkupectví: www.paulinky.cz
Objednávky: objednavky@paulinky.cz
Jungmannovo náměstí 18
110 00 Praha 1
Tel.: 224 818 757

**Hervé Roulett
Josefina Bakhita**

Z otrockých světců
Kniha přináší podrobný životopis první africké světice, jejíž život byl poznamenán zkušeností otrokyně. V Ježíši Kristu nakonec našla svého jediného Pána. Svoji laskavostí, přes počáteční nedůvěru kvůli barvě její kůže, si získala srdce mnohých. Byl přezdívaná „Africký květ“ nebo „Šťastná sestra“.
Váz., 208 s., 249 Kč

**Tonino Lasconi
Ježíš nás zve ke svému stolu**

Průvodce pro děti na cestě k prvnímu svatému přijímání
Kniha vede malé čtenáře k hlubšímu pochopení velké životní události, na kterou se připravují. Nejprve se poukazuje na význam důvěrného setkávání s Ježíšem v eucharistii, poté se na některých biblických příbězích představuje Ježíšovo jednání, dává do souvislosti Velikonoce, mši svatou a slavení neděle a v neposlední řadě odpovídá na některé otázky, jež si kladou nejen děti, ale také mnozí dospělí. Nechybí zde ani jednoduchý návod, jak přistupovat ke zpytování svědomí. Tento titul doplňuje publikaci Já se taky zpovídám! od téhož autora, která je přípravou ke slavení svátosti smíření. Kniha je též bohatě ilustrovaná a přináší podněty pro katechety a rodiče dětí.
Brož., 64 s., 125 Kč

**F. X. Nguyen Van Thuan
Svoboden ve víře**

Ze zkušenosti vězněného biskupa
V této knize se autor chce s námi podělit o svou zkušenost, tedy o to, jak se v každém okamžiku svého života ve vězení setkával s Ježíšem při hledání Boha a jeho vůle - v modlitbě, ve svých bratřích a sestřích, v Panně Marii.
Brož., 88 s., 99 Kč

**Kateřina Šťastná
KáPéZetka chval manželky a matky**

Další malá „pomůcka do kapsy“ v podobě různých zamyšlení – modliteb do situací, které přináší každodenní život v manželství a rodičovství. Vhodné jako dárek.
Brož., 30 s., 35 Kč

**Stormie Omartianová
Síla modlitby teenagera**

Objev sílu modlitby a začni měnit svůj život
Autorka tuto knihu adresuje přímo mladým lidem a vysvětluje jim, jak velkou moc může mít v jejich životě modlitba a také to, že pro každého má Bůh připraven životní plán. Dotýká se všech základních problémů teenagerů a svůj text, graficky pro mladá velmi atraktivní, prokládá autentickými výroky teenagerů.
Brož., 239 s., 199 Kč, dotisk

**Christopher West
Teologie těla pro začátečníky**

Stručný úvod do sexuální revoluce Jana Pavla II.
Kniha „překládá“ ohromující poselství Jana Pavla II do jazyka běžného čtenáře. Stránku za stránkou odkrývá vzájemné souvislosti mezi sexualitou a nejdůležitějšími otázkami lidské existence.
Váz., 598 s., 380 Kč, dotisk

NOVINKA
NAKLADATELSTVÍ

**Zdeněk Jančařík
Plátno z Turína
Meditace o historii a spiritualitě**

Autor knihy rozvíjí téma Turínského plátna jak v jeho faktické, historické rovině, tak i té spirituální. Nad plátnem rozvíjí současnou, a přesto nadčasovou meditaci o zásadních aspektech křesťanské víry. Dává tak klíč jak k duchovnímu vnímání plátna v jeho historické perspektivě, tak k rozvoji osobní spirituality každého člověka.

<https://nakladatelstvi.portal.cz/nakladatelstvi> brož., 176 s., 255 Kč

BŘEZEN V TELEVIZI NOE

 <p>PAPEŽ FRANTIŠEK V PIETRELCINE A SAN GIOVANNI ROTONDO</p> <p>Přímé přenosy z návštěvy v roce 100. výročí stigmatizace a 50 let od smrti sv. Padre Pia.</p> <p>sobota 17. března 2018</p>	 <p>NOE</p> <p>PADRE PIO - STAVITEL MILOSRDENSTVÍ</p> <p>Premiéra italského dokumentu o životě a odkazu sv. Padre Pia.</p> <p>sobota 17. března ve 20.00 hodin</p>
---	--

53. Diecézní setkání mládeže

www.dcml.cz

Studentský Velehrad

www.studentskyvelehrad.cz

Týden modliteb za duchovní povolání

16. – 22. dubna 2018

„Když mluvím s mladými, nevěřím, že by mohli hledat vzácnější perlu, než je poznání jejich životního povolání.“
Don Bosco

Více na:
www.hledampovolani.cz

Národní pochod pro život a rodinu

7. dubna 2018 od 10.30 hodin v Praze
www.pochodprozivot.cz

Setkání varhaníků litoměřické diecéze

14. dubna 2018 v Diecézním domě kardinála Trochty v Litoměřicích
www.dltm.cz

Z diáře

Mons. Jana Baxanta, litoměřického biskupa

- 14.3. 11:00 - 12:30 hod. Infocentrum hornické krajiny - slavnostní otevření, Krupka
- 17.3. 18:00 - 20:00 hod. Requiem za kard. Vlka, Praha
- 21.3. 15:00 - 16:00 hod. Návštěva nemocnice, Litoměřice
- 22.3. 13:00 - 16:00 hod. Vědecká rada FF UJEP, Ústí nad Labem
- 24.3. 09:00 - 17:00 hod. DS mládeže, Litoměřice
- 25.3. 10:00 - 12:00 hod. Zahájení Svatého týdne - Květná neděle, Litoměřice
- 27.3. 10:00 - 11:00 hod. Zasedání konzistoře, Litoměřice
- 28.3. 13:00 - 16:00 hod. Seniori, rezidence - Litoměřice
- 29.3. 09:00 - 12:00 hod. Misa chrismatis, katedrála - Litoměřice
- 29.3. 18:00 - 20:00 hod. Misa vespertina, katedrála - Litoměřice
- 29.3. 20:00 - 22:00 hod. Setkání s „apoštoly“, DDKT - Litoměřice
- 30.3. 10:00 - 12:00 hod. Křížová cesta, Ostré
- 30.3. 18:00 - 20:00 hod. Velkopáteční obřady, katedrála - LTM
- 31.3. 20:00 - 23:00 hod. Velikonoční Vigílie, Litoměřice
- 1.4. 10:00 - 12:00 hod. Hod Boží velikonoční, katedrála - LTM
- 4.4. 12:00 - 14:00 hod. Zahrady Čech, Litoměřice
- 6.4. 15:00 - 17:00 hod. Ostrostřelci, bohoslužba
- 7.4. 10:30 - 15:00 hod. Pochod pro život, Praha

Mons. Martina Davidka, generálního vikáře

- 13.3. 10:00 - 14:00 hod. Setkání kněžské rady, Litoměřice
- 13.3. 16:00 - 18:00 hod. Setkání ekonomické rady, Litoměřice
- 19.3. - 21.3. Bezuch bei Ackermannsgemeinde, Würzburg
- 22.3. 09:30 - 14:00 hod. ČBK, Praha
- 23.3. - 24.3. Účast na 53. diecézním setkání mládeže, Litoměřice
- 27.3. 10:00 - 11:00 hod. Zasedání konzistoře, Litoměřice
- 28.3. 11:45 - 12:45 hod. Deutschsprachkurs, Litoměřice
- 29.3. 09:00 - 14:00 hod. Misa chrismatis, katedrála - Litoměřice
- 4.4. 12:00 - 14:30 hod. Účast na slavnostním zahájení sezóny Zahrady Čech, Litoměřice
- 9.4. - 16.4. Návštěva Izraele

Diář aktuálně na www.dltm.cz

PŘEDPLATNÉ

Diecézní časopis Zdislava

- v roce 2018 vychází pět čísel
- cena 1 ks je 20 Kč

Časopis si můžete buď předplatit, nebo zakoupit přímo u vás ve farnosti.

Pokud nás kontaktujete, zašleme vám požadované číslo poštou.

Objednávky:

- písemně na adrese: Redakce Zdislava, Dómské náměstí 9, 412 88 Litoměřice
- e-mailem na zdislava@dltm.cz
- telefonicky na (+420) 416 707 535

PŘEDPLATNÉ

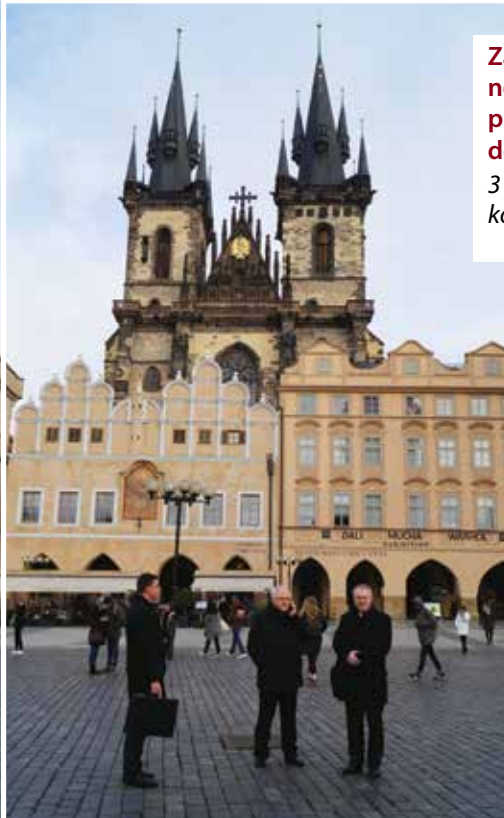
Zdislava – časopis litoměřické diecéze

Vydavatel: Biskupství litoměřické. **Adresa redakce:** Biskupství litoměřické – diecézní časopis Zdislava, Dómské náměstí 9/9, 412 88 Litoměřice (zdislava@dltm.cz).

Za obsah časopisu odpovídá Mons. Martin Davídek (davidek@dltm.cz). **Redakce:** Dominik Faustus (faustus@dltm.cz). **Grafická úprava:** StudioliLinka (linkadtp@volny.cz).

Tisk: Tisk Horák, a.s., Ústí nad Labem. **Objednávky a distribuci** zajišťuje Biskupství litoměřické (zdislava@dltm.cz), tel. (+420) 416 707 535

Nevyžádané příspěvky nevracíme. Redakce si vyhrazuje právo na zkrácení příspěvků. Registrace MKČR E7397. ISSN 1211-3042 © Biskupství litoměřické

**Zástupci diecéze na slavnostním uvedení
nového děkana KTF UK
prof. PhLic. Vojtěcha Novotného, Th.D.
do úřadu**

*31. ledna 2018,
kostel Panny Marie před Týnem, Praha*

Foto: Dominik Faustus

Klaudyánova mapa
(1518 - 2018) 500. výročí
ze sbírek Biskupství litoměřického

